

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

60. gadagājums

2017. gada 4. septembris

Saturs

IV Paziņojumi

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Eiropas Savienības Tiesa

2017/C 293/01	Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas <i>Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī</i>	1
---------------	---	---

V Atzinumi

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

Tiesa

2017/C 293/02	Lieta C-60/15 P: Tiesas (piektā palāta) 2017. gada 13. jūlija spriedums – <i>Saint-Gobain Glass Deutschland GmbH</i> /Eiropas Komisija Apelācija — Tiesības piekļūt Eiropas Savienības iestāžu rīcībā esošiem dokumentiem — Regula (EK) Nr. 1049/2001 — Piekļuves tiesību izņēmumi — 4. panta 3. punkta pirmā daļa — Šo iestāžu lēmumpieņemšanas procesu aizsardzība — Vide — Orhūsas konvencija — Regula (EK) Nr. 1367/2006 — 6. panta 1. punkts — Sabiedrības intereses vides informācijas izpaušanā — Vācijas iestāžu Eiropas Komisijai nosūtīta informācija par Vācijas teritorijā esošām iekārtām, uz kurām attiecas Savienības tiesību akti par siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecības sistēmu — Daļējs piekļuves atteikums	2
---------------	---	---

2017/C 293/03	Lieta C-633/15: Tiesas (ceturtā palāta) 2017. gada 13. jūlija spriedums (<i>First-tier Tribunal (Tax Chamber)</i>) (Apvienotā Karaliste) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>London Borough of Ealing/Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Nodokļi — Pievienotās vērtības nodoklis (PVN) — Direktīva 2006/112/EK — Ar sportu cieši saistītu pakalpojumu atbrīvojums — 133. pants — Atbrīvojuma nepiemērošana, ja pastāv risks radīt konkurences izkropļojumus, nostādot neizdevīgā stāvoklī uzņēmumus, kas ir PVN maksātāji — Pakalpojumu sniegšana, ko veic publisko tiesību bezpeļņas organizācijas	3
---------------	--	---

2017/C 293/04	Lieta C-651/15 P: Tiesas (sestā palāta) 2017. gada 13. jūlija spriedums – <i>Verein zur Wahrung von Einsatz und Nutzung von Chromtrioxid und anderen Chrom-VI-Verbindungen in der Oberflächentechnik eV (VECCO)</i> u. c./Eiropas Komisija, Eiropas Ķīmikāliju aģentūra, <i>Assogalvanica</i> u.c. Regula (EK) Nr. 1907/2006 (REACH) — 58. panta 2. punkts — Licence — vielas, kas rada ļoti lielas bažas — Atbrīvojums — Regula, ar ko ir grozīts Regulas (EK) Nr. 1907/2006 XIV pielikums — Hroma trioksīda iekļaušana to vielu sarakstā, uz kurām attiecas licencēšanas pienākums	3
2017/C 293/05	Lieta C-701/15: Tiesas (devītā palāta) 2017. gada 13. jūlija spriedums (<i>Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia</i> (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Malpensa Logistica Europa SpA/SEA – Società Esercizi Aeroportuali SpA</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Publiski līgumi — Transports — Jēdziens “ģeogrāfiska apgabala izmantošana, lai sniegtu lidostu vai cita veida piestātņu pakalpojumus aviopārvadātājiem” — Direktīvas 2004/17/EK un 96/67/EK — Valsts tiesiskais regulējums, kurā nav paredzēta iepriekšēja iepirkuma procedūra lidostas platību piešķiršanai	4
2017/C 293/06	Lieta C-76/16: Tiesas (otrā palāta) 2017. gada 13. jūlija spriedums (<i>Najvyšší súd Slovenskej republiky</i> (Slovākija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>INGSTEEL spol. sro, Metrostav as/Úrad pre verejné obstarávanie</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Publiski līgumi — Direktīva 2004/18/EK — 47. panta 1., 4. un 5. punkts — Pretendenta saimnieciskais un finansiālais stāvoklis — Direktīvas 89/665/EEK un 2007/66/EK — Prasība tiesā par lēmumu par pretendenta izslēgšanu no iepirkuma procedūras — Eiropas Savienības Pamattiesību harta — 47. pants — Tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību	5
2017/C 293/07	Lieta C-89/16: Tiesas (trešā palāta) 2017. gada 13. jūlija spriedums (<i>Najvyšší súd Slovenskej republiky</i> (Slovākija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Radosław Szoja/Sociálna poisťovňa</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Sociālā nodrošinājuma sistēmu piemērošana — Migrējoši darba ņēmēji — Persona, kura ir nodarbināta vienā dalībvalstī un strādā kā pašnodarbinātā citā dalībvalstī — Piemērojamo tiesību aktu noteikšana — Regula (EK) Nr. 883/2004 — 13. panta 3. punkts — Regula (EK) Nr. 987/2009 — 14. panta 5.b punkts — 16. pants — Administratīvās komisijas sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinācijai lēmumu ietekme — Nepieņemamība	6
2017/C 293/08	Lieta C-129/16: Tiesas (otrā palāta) 2017. gada 13. jūlija spriedums (<i>Szolnoki Közigazgatási és Munkügyi Bíróság</i> (Ungārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Túrkevei Tejtermelő Kft./Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főfelügyelőség</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Vide — LESD 191. un 193. pants — Direktīva 2004/35/EK — Piemērojamība <i>ratione materiae</i> — Gaisa piesārņojums, nelikumīgi sadedzinot atkritumus — “Piesārņotājs maksā” princips — Valsts tiesiskais regulējums, kurā ir paredzēta solidāra atbildība tās zemes īpašniekam, uz kuras ir radīts piesārņojums, un piesārņotājam	6
2017/C 293/09	Lieta C-133/16: Tiesas (piektā palāta) 2017. gada 13. jūlija spriedums (<i>Cour d'appel de Mons</i> (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Christian Ferenschild/JPC Motor SA</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Patēriņa preču pārdošana un saistītās garantijas — Direktīva 1999/44/EK — 5. panta 1. punkts — Pārdevēja saistību termiņš — Noilguma termiņš — 7. panta 1. punkta otrā daļa — Lietotas preces — Pārdevēja saistību līgumisks ierobežojums	7
2017/C 293/10	Lieta C-151/16: Tiesas (pirmā palāta) 2017. gada 13. jūlija spriedums (<i>Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas</i> (Lietuva) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – “ <i>Vakarų Baltijos laivų statykla</i> ” UAB/Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Direktīva 2003/96/EK — Nodokļu uzlikšana energoproduktiem un elektroenerģijai — 14. panta 1. punkta c) apakšpunkts — Energoproduktu, kas tiek lietoti par degvielu kuģošanai Eiropas Savienības ūdeņos un elektroenerģijas ražošanai uz kuģiem, atbrīvojums no nodokļa — Kuģa izmantotā degviela kuģošanai no vietas, kurā tas ir uzbūvēts, uz citas dalībvalsts ostu, lai tur uzņemtu pirmo komercravu	8

2017/C 293/11	Lieta C-193/16: Tiesas (trešā palāta) 2017. gada 13. jūlija spriedums (<i>Tribunal Superior de Justicia del País Vasco</i> (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>E/Subdelegación del Gobierno en Álava</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Savienības pilsonība — Tiesības uz brīvu pārvietošanos un uzturēšanos dalībvalstu teritorijā — Direktīva 2004/38/EK — 27. panta 2. punkta otrā daļa — Ieceļošanas un uzturēšanās tiesību ierobežošana sabiedriskās kārtības, valsts drošības vai sabiedrības veselības apsvērumu dēļ — Izraidīšana no valsts sabiedriskās kārtības vai valsts drošības apsvērumu dēļ — Darbība, kas rada faktiski, attiecīgajā brīdī esošu un pietiekami nopietnu sabiedrības pamatinteresu apdraudējumu — Faktisks un attiecīgajā brīdī esošs apdraudējums — Jēdziens — Savienības pilsonis, kurš dzīvo uzņēmumā dalībvalstī, kur viņš izcieš brīvības atņemšanas sodu, kas piespriests par atkārtotiem noziedzīgiem nodarījumiem par seksuālu vardarbību pret nepilngadīgajiem	9
2017/C 293/12	Lieta C-354/16: Tiesas (pirmā palāta) 2017. gada 13. jūlija spriedums (<i>Arbeitsgericht Verden</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Ute Kleinstauber/Mars GmbH</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Sociālā politika — Direktīva 2000/78/EK — 1., 2. un 6. pants — Vienlīdzīga attieksme — Jebkāda veida diskriminācijas dzimuma dēļ aizliegums — Vecuma arodpensija — Direktīva 97/81/EK — Pamatnolīgums par nepilna darba laika darbu — 4. panta 1. un 2. punkts — Tiesību uz pensiju aprēķināšanas noteikumi — Dalībvalsts tiesiskais regulējums — Atšķirīga attieksme pret nepilna darba laika darba ņēmējiem	9
2017/C 293/13	Lieta C-368/16: Tiesas (astotā palāta) 2017. gada 13. jūlija spriedums (<i>Højesteret</i> (Dānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Assens Havn/Navigators Management (UK) Limited</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesu iestāžu sadarbība civillietās — Regula (EK) Nr. 44/2001 — Jurisdikcija apdrošināšanas jomā — Valsts tiesību akti, kuros, ievērojot noteiktus nosacījumus, ir paredzētas cietušās personas tiesības celt prasību tiesā tieši pret personas, kas atbildīga par negadījumu, apdrošinātāju — Apdrošinātāja un zaudējumu izraisītāja vienošanās par jurisdikcijas noteikšanas klauzulu	10
2017/C 293/14	Lieta C-388/16: Tiesas (desmitā palāta) 2017. gada 13. jūlija spriedums – Eiropas Komisija/Spānijas Karaliste Valsts pienākumu neizpilde — Tiesas spriedums, ar kuru konstatēta pienākumu neizpilde — Neizpilde — LESD 260. panta 2. punkts — Finansiālas sankcijas — Naudas sods	11
2017/C 293/15	Lieta C-433/16: Tiesas (otrā palāta) 2017. gada 13. jūlija spriedums (<i>Corte suprema di cassazione</i> (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Bayerische Motoren Werke AG/Acacia Srl</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Jurisdikcija civillietās un komerclietās — Regula (EK) Nr. 44/2001 — Intelektuālais īpašums — Kopienas dizainparaugi — Regula (EK) Nr. 6/2002 — 81. un 82. pants — Prasība par dizainparauga tiesību pārkāpuma neesamības konstatēšanu — Dalībvalsts dizainparaugu tiesu kompetence teritorijā, kurā ir atbildētāja reģistrācijas vieta	11
2017/C 293/16	Lieta C-231/17 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (astotā) 2017. gada 7. aprīļa rīkojumu lietā T-920/16 <i>Vatseva/Eiropas Cilvēktiesību tiesa</i> 2017. gada 3. maijā iesniedza <i>Vatseva</i>	12
2017/C 293/17	Lieta C-293/17: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 22. maijā iesniedza <i>Raad van State</i> (Nīderlande) – <i>Coöperatie Mobilisation for the Environment UA, Vereniging Leefmilieu/College van gedeputeerde staten van Limburg, College van gedeputeerde staten van Gelderland</i>	12
2017/C 293/18	Lieta C-294/17: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 22. maijā iesniedza <i>Raad van State</i> (Nīderlande) – <i>Stichting Werkgroep Behoud de Peel/College van gedeputeerde staten van Noord-Brabant</i>	14
2017/C 293/19	Lieta C-326/17: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 31. maijā iesniedza <i>Raad van State</i> (Nīderlande) – <i>Directie van de Dienst Wegverkeer (RDW) u.c.</i> , otrs lietas dalībnieks: <i>Z</i>	16

2017/C 293/20	Lieta C-330/17: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 2. jūnijā iesniedza <i>Bundesgerichtshof (Vācija) – Verbraucherzentrale Baden-Württemberg e.V./Germanwings GmbH</i>	16
2017/C 293/21	Lieta C-367/17: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 13. jūnijā iesniedza <i>Bundespatentgericht (Vācija) – S/EA u.c.</i>	17
2017/C 293/22	Lieta C-369/17: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 16. jūnijā iesniedza <i>Munkaügyi Bíróság (Ungārija) – Shajin Ahmed/Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal</i>	19
2017/C 293/23	Lieta C-388/17: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 29. jūnijā iesniedza <i>Högsta förvaltningsdomstolen (Zviedrija) – Konkurrensverket/SJ AB</i>	19
2017/C 293/24	Lieta C-392/17: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 29. jūnijā iesniedza <i>Curtea de Apel Oradea (Rumānija) – Sindicatul Energia Oradea/SC Termoelectrica SA</i>	20
2017/C 293/25	Lieta C-399/17: Prasība, kas celta 2017. gada 3. jūlijā – Eiropas Komisija/Čehijas Republika	20
2017/C 293/26	Lieta C-404/17: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 6. jūlijā iesniedza <i>Förvaltningsrätten i Malmö, migrationsdomstolen (Zviedrija) – A/Migrationsverket Förvaltningsprocessenheten Malmö</i>	21
2017/C 293/27	Lieta C-416/17: Prasība, kas celta 2017. gada 10. jūlijā – Komisija/Francija	22
2017/C 293/28	Lieta C-419/17: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (piektā palāta) 2017. gada 11. maija spriedumu lietā T-115/15 <i>Deza, a.s./ECHA</i> 2017. gada 11. jūlijā iesniedza <i>Deza, a.s.</i>	23
2017/C 293/29	Lieta C-427/17: Prasība, kas celta 2017. gada 14. jūlijā – Eiropas Komisija/Īrija	24
2017/C 293/30	Lieta C-428/17 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (devītā palāta) 2017. gada 4. maija spriedumu lietā T-744/14 <i>Meta Group/Komisija</i> 2017. gada 15. jūlijā iesniedza <i>Meta Group Srl</i>	25
2017/C 293/31	Lieta C-450/17 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (ceturtā palāta paplašinātā sastāvā) 2017. gada 16. maija spriedumu lietā T-122/15 <i>Landeskreditbank Baden-Württemberg – Förderbank/Eiropas Centrālā banka</i> 2017. gada 26. jūlijā iesniedza <i>Landeskreditbank Baden-Württemberg – Förderbank</i>	27

Vispārējā tiesa

2017/C 293/32	Lieta T-644/14: Vispārējās tiesas 2017. gada 20. jūlija spriedums – <i>ADR Center/Komisija Finanšu atbalsts — Vispārējā programma “Pamattiesības un tiesiskums” laikposmā no 2007. līdz 2013. gadam — Īpašā programma “Civiltiesības” — Prasība atcelt tiesību aktu — Lēmums, kas ir izpildes rīkojums — LESD 299. pants — Akta izdevēja kompetence — Labas pārvaldības princips — Prasība noteikt Komisijai pienākumu izmaksāt atlikušo summu, kas ir izmaksājama atbilstoši nolīgumiem par subsīdijām — Prasības daļēja pārkvalificēšana — Šķērējklauzula — Vispārējās tiesas kompetence — Pieļaujamās izmaksas</i>	29
2017/C 293/33	Lieta T-143/15: Vispārējās tiesas 2017. gada 20. jūlija spriedums – Spānija/Komisija ELGF un ELFLA — No finansējuma izslēgti izdevumi — Spānijas izdevumi — Atsaistīts tiešais atbalsts par 2008. un 2009. pieprasījuma gadu — Kontroles sistēmas trūkumi — Kontroles izlases noteikšana — Pierādīšanas pienākums — Atbalsts lauku attīstībai Kastīlijas un Leonas autonomajā kopienā 2009. un 2010. pieprasījuma gadā — Pārbaudes uz vietas — Galvenās kontroles — Samērīgums	29

2017/C 293/34	Lieta T-287/16: Vispārējās tiesas 2017. gada 20. jūlija spriedums – Beļģija/Komisija ELGF un ELFLA — No finansējuma izslēgti izdevumi — Beļģijas izdevumi — Eksporta kompensācijas — Atgūšanas neesamība, kas izriet no dalībvalsts iestādei piedēvējamas nolaidības — Visu tiesību aizsardzības līdzekļu neizmēģināšana — Samērīgums	30
2017/C 293/35	Lieta T-309/16: Vispārējās tiesas 2017. gada 20. jūlija spriedums – <i>Cafés Pont/EUIPO – Giordano Vini</i> (“Art’s Café”) Eiropas Savienības preču zīme — Atcelšanas process — Eiropas Savienības grafiska preču zīme “Art’s Café” — Preču zīmes faktiskā izmantošana — Regulas (EK) Nr. 207/2009 15. panta 1. punkts un 51. panta 1. punkts	31
2017/C 293/36	Lieta T-780/16: Vispārējās tiesas 2017. gada 20. jūlija spriedums – <i>Mediaexpert/EUIPO – Mediaexpert</i> (“mediaexpert”) Eiropas Savienības preču zīme — Spēkā neesamības atzīšanas process — Eiropas Savienības grafiska preču zīme “mediaexpert” — Agrāka valsts vārdiska preču zīme “mediaexpert” — Relatīvs atteikuma pamats — Regulas (EK) Nr. 207/2009 53. panta 1. punkta a) apakšpunkts un 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Pierādījumi par agrākas preču zīmes pastāvēšanu, spēkā esamību un aizsardzības apjomu — Agrākās preču zīmes reģistrācijas apliecība — Tulkojums — Regulas (EK) Nr. 2868/95 noteikumi 37. – 39. noteikums un 98. noteikuma 1. punkts — Tiesiskā pašārvība	31
2017/C 293/37	Lieta T-812/14: Vispārējās tiesas 2017. gada 19. jūlija rīkojums – <i>BPC Lux 2 u.c./Komisija</i> Prasība atcelt tiesību aktu — Valsts atbalsts — Portugāles iestāžu atbalsts finanšu iestādes Banco Espírito Santo noregulējumam — Pagaidu bankas izveide un kapitalizācija — Lēmums, ar kuru atbalsts ir atzīts par saderīgu ar iekšējo tirgu — Intereses celt prasību neesamība — Nepieņemamība	32
2017/C 293/38	Lieta T-423/16: Vispārējās tiesas 2017. gada 19. jūlija rīkojums – <i>De Masi/Komisija</i> Prasība atcelt tiesību aktu — Piekļuve dokumentiem — Regula (EK) Nr. 1049/2001 — Dokumenti, kas attiecas uz Padomes izveidotās Rīcības kodeksa jautājumu (uzņēmējdarbības nodokļi) grupas darbu — Atbilde uz sākotnējiem pieteikumiem pēc pieņemama risinājuma panākšanas — Apstiprinoša lēmuma neesamība — Nepieņemamība	32
2017/C 293/39	Lieta T-716/16: Vispārējās tiesas 2017. gada 19. jūlija rīkojums – <i>Pfizer un Pfizer santé familiale/Komisija</i> Prasība atcelt tiesību aktu — Muitas savienība — Kopējais muitas tarifs — Tarifu un statistikas nomenklatūra — Klasifikācija Kombinētajā nomenklatūrā — Tarifu apakšpozīcijas — Muitas nodokļi, kas piemērojami precēm, kas klasificētas šajās tarifu apakšpozīcijās — Reglamentējošs akts, kas saistīts ar īstenošanas pasākumiem — Individuāla skārums neesamība — Nepieņemamība	33
2017/C 293/40	Lieta T-849/16 R: Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2017. gada 21. jūlija rīkojums – <i>PGNiG Supply & Trading/Komisija</i> Pagaidu noregulējums — Dabāsgāzes iekšējais tirgus — Direktīva 2009/73/EK — Bundesnetzagentur lūgums grozīt atkāpšanās no Savienības noteikumiem par OPAL cauruļvada izmantošanu nosacījumus — Komisijas lēmumus par atkāpšanās no Savienības noteikumiem nosacījumu grozīšanu — Pieteikums par piemērošanas apturēšanu — Steidzamības neesamība	34
2017/C 293/41	Lieta T-883/16 R: Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2017. gada 21. jūlija rīkojums – Polija/Komisija Pagaidu noregulējums — Dabāsgāzes iekšējais tirgus — Direktīva 2009/73/EK — Bundesnetzagentur lūgums grozīt atkāpšanās no Savienības noteikumiem par OPAL cauruļvada izmantošanu nosacījumus — Komisijas lēmumus par atkāpšanās no Savienības noteikumiem nosacījumu grozīšanu — Pieteikums par piemērošanas apturēšanu — Steidzamības neesamība	34
2017/C 293/42	Lieta T-130/17 R: Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2017. gada 21. jūlija rīkojums – <i>Polskie Górnictwo Naf-towe i Gazownictwo/Komisija</i> Pagaidu noregulējums — Dabāsgāzes iekšējais tirgus — Direktīva 2009/73/EK — Bundesnetzagentur lūgums grozīt atkāpšanās no Savienības noteikumiem par OPAL cauruļvada izmantošanu nosacījumus — Komisijas lēmumus par atkāpšanās no Savienības noteikumiem nosacījumu grozīšanu — Pieteikums par piemērošanas apturēšanu — Steidzamības neesamība	35

2017/C 293/43	Lieta T-131/17 R: Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2017. gada 21. jūlija rīkojums – <i>Argus Security Projects/EĀDD</i> Pagaidu noregulējums — EĀDD — Atgūšana ieskaista veidā — Pieteikums par pagaidu pasākumu noteikšanu — Finansiāls kaitējums — Rūpības pienākums — Steidzamības neesamība	35
2017/C 293/44	Lieta T-244/17 R: Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2017. gada 20. jūlija rīkojums – <i>António Conde & Companhia/Komisija</i> Pagaidu pasākumi — Zvejas kuģis — Ziemeļrietumu Atlantijas zvejniecības organizācija — Pieņemamība — Pieteikums par pagaidu noregulējumu — Intereses neesamība	36
2017/C 293/45	Lieta T-392/17: Prasība, kas celta 2017. gada 14. jūnijā – <i>TE/Komisija</i>	36
2017/C 293/46	Lieta T-400/17: Prasība, kas celta 2017. gada 27. jūnijā – <i>Deza/Komisija</i>	37
2017/C 293/47	Lieta T-421/17: Prasība, kas celta 2017. gada 6. jūlijā – <i>Leino-Sandberg/Parlaments</i>	38
2017/C 293/48	Lieta T-422/17: Prasība, kas celta 2017. gada 10. jūlijā – <i>UF/EPSO</i>	38
2017/C 293/49	Lieta T-443/17: Prasība, kas celta 2017. gada 14. jūlijā – <i>António Conde & Companhia/Komisija</i>	39
2017/C 293/50	Lieta T-86/15: Vispārējās tiesas 2017. gada 17. jūlija rīkojums – <i>Aston Martin Lagonda/EUIPO</i> (Automašīnas priekšā novietota radiatora režģa attēls)	40
2017/C 293/51	Lieta T-88/15: Vispārējās tiesas 2017. gada 17. jūlija rīkojums – <i>Aston Martin Lagonda/EUIPO</i> (Automašīnas priekšā novietota radiatora režģa attēls)	40
2017/C 293/52	Lieta T-38/17: Vispārējās tiesas 2017. gada 17. jūlija rīkojums – <i>DQ u.c./Parlaments</i>	40
2017/C 293/53	Lieta T-203/17: Vispārējās tiesas 2017. gada 20. jūlija rīkojums – <i>GY/Komisija</i>	41

IV

(Paziņojumi)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS SAVIENĪBAS TIESA

Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*

(2017/C 293/01)

Jaunākā publikācija

OV C 283, 28.8.2017.

Iepriekšējās publikācijas

OV C 277, 21.8.2017.

OV C 269, 14.8.2017.

OV C 256, 7.8.2017.

OV C 249, 31.7.2017.

OV C 239, 24.7.2017.

OV C 231, 17.7.2017.

Šie teksti pieejami

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Atzinumi)

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

TIESA

Tiesas (piektā palāta) 2017. gada 13. jūlija spriedums – Saint-Gobain Glass Deutschland GmbH/Eiropas Komisija

(Lieta C-60/15 P) ⁽¹⁾

Apelācija — Tiesības piekļūt Eiropas Savienības iestāžu rīcībā esošiem dokumentiem — Regula (EK) Nr. 1049/2001 — Piekļuves tiesību izņēmumi — 4. panta 3. punkta pirmā daļa — Šo iestāžu lēmumpieņemšanas procesu aizsardzība — Vide — Orhūsas konvencija — Regula (EK) Nr. 1367/2006 — 6. panta 1. punkts — Sabiedrības intereses vides informācijas izpaušanā — Vācijas iestāžu Eiropas Komisijai nosūtīta informācija par Vācijas teritorijā esošām iekārtām, uz kurām attiecas Savienības tiesību akti par siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecības sistēmu — Daļējs piekļuves atteikums

(2017/C 293/02)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Saint-Gobain Glass Deutschland GmbH (pārstāvji – S. Altenschmidt un P.-A. Schütter, advokāti)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija (pārstāvji – H. Krämer, F. Clotuche-Duvieusart un P. Mihaylova)

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2014. gada 11. decembra spriedumu Saint-Gobain Glass Deutschland/Komisija (T-476/12, nav publicēts, EU:T:2014:1059);
- 2) atcelt Komisijas 2013. gada 17. janvāra lēmumu, ar kuru atteikta pilnīga piekļuve sarakstam, ko Vācijas Federatīvā Republika Komisijai nosūtījusi Komisijas 2011. gada 27. aprīļa Lēmuma 2011/278/ES, ar kuru visā Savienībā nosaka pagaidu noteikumus saskaņotai bezmaksas emisiju kvotu sadalei atbilstoši 10.a pantam Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2003/87/EK, 15. panta 1. punktā paredzētās procedūras ietvaros, ciktāl šajā dokumentā ir iekļauta informācija par noteiktām Vācijas teritorijā esošām Saint-Gobain Glass Deutschland GmbH iekārtām, kura attiecas uz provizorisko kvotu sadali, kā arī darbībām un jaudas līmeņiem attiecībā uz oglekļa dioksīda (CO₂) emisijām 2005.–2010. gadā, iekārtu efektivitāti un laikposmam no 2013. līdz 2020. gadam piešķirtajām provizoriskajām ikgadējām emisijas kvotām;
- 3) Eiropas Komisija atlīdzina tiesāšanās izdevumus, kas Saint-Gobain Glass Deutschland GmbH radušies gan pirmajā instancē, gan šajā apelācijas tiesvedībā.

⁽¹⁾ OV C 138, 27.4.2015.

Tiesas (ceturtnā palāta) 2017. gada 13. jūlija spriedums (First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Apvienotā Karaliste) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – London Borough of Ealing/Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Lieta C-633/15) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Nodokļi — Pievienotās vērtības nodoklis (PVN) — Direktīva 2006/112/EK — Ar sportu cieši saistītu pakalpojumu atbrīvojums — 133. pants — Atbrīvojuma nepiemērošana, ja pastāv risks radīt konkurences izkropļojumus, nostādot neizdevīgā stāvoklī uzņēmumus, kas ir PVN maksātāji — Pakalpojumu sniegšana, ko veic publisko tiesību bezpeļņas organizācijas

(2017/C 293/03)

Tiesvedības valoda – angļu

Iesniedzējtiesa

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Pamatlietas puses

Prasītāja: London Borough of Ealing

Atbildētājs: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Rezolutīvā daļa:

- 1) Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112 par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 133. panta otrā daļa ir jāinterpretē tādējādi, ka tā pieļauj dalībvalsts tiesisko regulējumu, kurā ir likts ievērot šīs direktīvas 133. panta pirmās daļas d) punktā paredzēto nosacījumu, piešķirot atbrīvojumu no pievienotās vērtības nodokļa (PVN) publisko tiesību subjektiem, kas sniedz pakalpojumus, kuri cieši saistīti ar sportu vai fizisko audzināšanu, minētās direktīvas 132. panta 1. punkta m) apakšpunkta izpratnē, lai gan, pirmkārt, 1989. gada 1. janvārī šī dalībvalsts neaplika visus šos pakalpojumus ar PVN un, otrkārt, aplūkoti pakalpojumi nebija atbrīvoti no PVN, pirms netika noteikta minētā nosacījuma ievērošana.
- 2) Direktīvas 2006/112 133. panta otrā daļa ir jāinterpretē tādējādi, ka tā nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, kāds tiek aplūkots pamatlietā, jo tajā PVN atbrīvojuma piešķiršana bezpeļņas publisko tiesību subjektiem, kas sniedz pakalpojumus, kuri ir cieši saistīti ar sportu vai fizisko audzināšanu, minētās direktīvas 132. panta 1. punkta m) apakšpunkta izpratnē ir pakārtota minētās direktīvas 133. panta pirmās daļas d) punktā paredzētajam nosacījumam, vienlaicīgi nepiemērojot šo nosacījumu citām bezpeļņas organizācijām, kas nav publisko tiesību subjekti, kuras sniedz šādus pakalpojumus.

⁽¹⁾ OV C 59, 15.2.2016.

Tiesas (sestā palāta) 2017. gada 13. jūlija spriedums – Verein zur Wahrung von Einsatz und Nutzung von Chromtrioxid und anderen Chrom-VI-verbindungen in der Oberflächentechnik eV (VECCO) u.c./ Eiropas Komisija, Eiropas Ķīmikāliju aģentūra, Assogalvanica u.c.

(Lieta C-651/15 P) ⁽¹⁾

Regula (EK) Nr. 1907/2006 (REACH) — 58. panta 2. punkts — Licence — Vielas, kas rada ļoti lielas bažas — Atbrīvojums — Regula, ar ko ir grozīts Regulas (EK) Nr. 1907/2006 XIV pielikums — Hroma trioksīda iekļaušana to vielu sarakstā, uz kurām attiecas licencēšanas pienākums

(2017/C 293/04)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēji: Verein zur Wahrung von Einsatz und Nutzung von Chromtrioxid und anderen Chrom-VI-verbindungen in der Oberflächentechnik eV (VECCO), Adolf Krämer GmbH & Co. KG, AgO Argentum GmbH, un citi (pilns saraksts apelācijas sūdzībā) (pārstāvji – C. Mereu, advokāts, J. Beck, Solicitor)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Komisija (pārstāvji – K. Mifsud-Bonnici un K. Talabér-Ritz), Eiropas Ķimikāliju aģentūra (ECHA) (pārstāvji – W. Broere un M. Heikkilä), Assogalvanica, Ecometal, Comité européen des traitements de surfaces (CETS), un citi (pilns saraksts apelācijas sūdzībā) (pārstāvji – C. Mereu, advokāts, J. Beck, Solicitor)

Persona, kas iestājusies lietā Eiropas Komisijas prasījumu atbalstam: Francijas Republika (pārstāvji – D. Colas un J. Traband)

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelācijas sūdzību noraidīt;
- 2) Verein zur Wahrung von Einsatz und Nutzung von Chromtrioxid und anderen Chrom-VI-Verbindungen in der Oberflächentechnik eV (VECCO) un pārējie apelācijas sūdzības iesniedzēji, kuru vārdi ir norādīti šā sprieduma I pielikumā, sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus;
- 3) Francijas Republika un Eiropas Ķimikāliju aģentūra (ECHA) sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

(¹) OV C 78, 29.2.2016.

Tiesas (devītā palāta) 2017. gada 13. jūlija spriedums (Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Malpensa Logistica Europa SpA/SEA – Società Esercizi Aeroportuali SpA

(Lieta C-701/15) (¹)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Publiski līgumi — Transports — Jēdziens “ģeogrāfiska apgabala izmantošana, lai sniegtu lidostu vai cita veida pietātņu pakalpojumus aviopārvadātājiem” — Direktīvas 2004/17/EK un 96/67/EK — Valsts tiesiskais regulējums, kurā nav paredzēta iepriekšēja iepirkuma procedūra lidostas platību piešķiršanai

(2017/C 293/05)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Pamatlietas puses

Prasītāja: Malpensa Logistica Europa SpA

Atbildētāja: SEA – Società Esercizi Aeroportuali SpA

Piedaloties: Beta-Trans SpA

Rezolutīvā daļa:

Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīvas 2004/17/EK, ar ko koordinē iepirkuma procedūras, kuras piemēro subjekti, kas darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un pasta pakalpojumu nozarēs, 7. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tas pieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, kāds ir pamatlietā, kurā nav paredzēta iepriekšēja publiskā iepirkuma procedūra lidlauka pakalpojumiem paredzētās platības piešķiršanai, arī uz laiku, par ko lidlauka pārvaldītājs nemaksā atlīdzību.

(¹) OV C 136, 18.4.2016.

Tiesas (otrā palāta) 2017. gada 13. jūlija spriedums (Najvyšší súd Slovenskej republiky (Slovākija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – INGSTEEL spol. sro, Metrostav as/Úrad pre verejné obstarávanie

(Lieta C-76/16) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Publiski līgumi — Direktīva 2004/18/EK — 47. panta 1., 4. un 5. punkts — Pretendenta saimnieciskais un finansiālais stāvoklis — Direktīvas 89/665/EEK un 2007/66/EK — Prasība tiesā par lēmumu par pretendenta izslēgšanu no iepirkuma procedūras — Eiropas Savienības Pamattiesību harta — 47. pants — Tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību

(2017/C 293/06)

Tiesvedības valoda – slovāku

Iesniedzējtiesa

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Pamatlietas puses

Prasītāji: INGSTEEL spol. sro, Metrostav as

Atbildētāja: Úrad pre verejné obstarávanie

piedaloties: Slovenský futbalový zväz

Rezolutīvā daļa:

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīvas 2004/18/EK par to, kā koordinēt būvdarbu valsts līgumu, piegādes valsts līgumu un pakalpojumu valsts līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru, 47. panta 1. punkta a) apakšpunkts un 4. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tie ļauj līgumslēdzējai iestādei izslēgt pretendentu no publiskā iepirkuma procedūras ar pamatojumu, ka tas neatbilst attiecībā uz saimniecisko un finansiālo stāvokli paziņojumā par līgumu paredzētajam nosacījumam par tāda banku iestādes apliecinājuma iesniegšanu, kurā šī banku iestāde būtu apņēmusies piešķirt kredītu par šajā paziņojumā par līgumu noteikto summu un garantēt šim pretendentam, ka šī summa paliks pieejama visā iepirkuma līguma izpildes laikā;
- 2) Direktīvas 2004/18 47. panta 5. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka gadījumā, ja paziņojumā par līgumu tiek prasīts iesniegt banku iestādes apliecinājumu, kurā šī banku iestāde apņemas piešķirt kredītu par šajā paziņojumā par līgumu noteikto summu un garantēt pretendentam, ka šī summa paliks pieejama visā iepirkuma līguma izpildes laikā, apstāklis, ka banku iestādes, pie kurām ir vērsies pretendents, neuzskata par iespējamu izsniegt pretendentam apliecinājumu ar šādu formulējumu, šī panta izpratnē var tikt uzskatīts par "attaisnojošu iemeslu", kas attiecīgā gadījumā dotu minētajam pretendentam tiesības pierādīt savu saimniecisko un finansiālo stāvokli ar jebkādu citu dokumentu, kuru līgumslēdzēja iestāde uzskata par atbilstošu, ciktāl šim pretendentam objektīvi nebija iespējas iesniegt līgumslēdzējas iestādes prasītos dokumentus, un tas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai.

⁽¹⁾ OV C 270, 25.7.2017.

Tiesas (trešā palāta) 2017. gada 13. jūlija spriedums (*Najvyšší súd Slovenskej republiky* (Slovākija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Radosław Szoja/Sociálna poisťovňa*

(Lieta C-89/16) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Sociālā nodrošinājuma sistēmu piemērošana — Migrējoši darba ņēmēji — Persona, kura ir nodarbināta vienā dalībvalstī un strādā kā pašnodarbinātā citā dalībvalstī — Piemērojamo tiesību aktu noteikšana — Regula (EK) Nr. 883/2004 — 13. panta 3. punkts — Regula (EK) Nr. 987/2009 — 14. panta 5.b punkts — 16. pants — Administratīvās komisijas sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinācijai lēmumu ietekme — Nepieņemamība

(2017/C 293/07)

Tiesvedības valoda – slovāku

Iesniedzējtiesa

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Pamatlietas puses

Prasītājs: Radosław Szoja

Atbildētāja: Sociálna poisťovňa

Piedaloties: WEBUNG, s.r.o.

Rezolutīvā daļa:

Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Regulas (EK) Nr. 883/2004 par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu, kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 22. maija Regulu (ES) Nr. 465/2012, 13. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka, lai noteiktu valsts tiesību aktus, kuri, pamatojoties uz šo tiesību normu, ir piemērojami tādai personai kā prasītājs pamatlietā, kura parasti veic darbību nodarbinātas personas statusā un darbību pašnodarbinātas personas statusā dažādās dalībvalstīs, ir jāņem vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 16. septembra Regulas (EK) Nr. 987/2009, ar ko nosaka īstenošanas kārtību Regulai (EK) Nr. 883/2004, kas grozīta ar Regulu Nr. 465/2013, 14. panta 5.b punktā un 16. pantā noteiktās prasības.

⁽¹⁾ OV C 175, 17.5.2016.

Tiesas (otrā palāta) 2017. gada 13. jūlija spriedums (*Szolnoki Közigazgatási és Munkügyi Bíróság* (Ungārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Túrkevei Tejtermelő Kft./Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főfelügyelőség*

(Lieta C-129/16) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Vide — LESD 191. un 193. pants — Direktīva 2004/35/EK — Piemērojamība *ratione materiae* — Gaisa piesārņojums, nelikumīgi sadedzinot atkritumus — “Piesārņotājs maksā” princips — Valsts tiesiskais regulējums, kurā ir paredzēta solidāra atbildība tās zemes īpašniekam, uz kuras ir radīts piesārņojums, un piesārņotājam

(2017/C 293/08)

Tiesvedības valoda – ungāru

Iesniedzējtiesa

Szolnoki Közigazgatási és Munkügyi Bíróság

Pamatlietas puses

Prasītāja: Túrkevei Tejtermelő Kft.

Atbildētāja: Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főfelügyelőség

Rezolutīvā daļa:

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 21. aprīļa Direktīvas 2004/35/EK par atbildību vides jomā attiecībā uz videi nodarītā kaitējuma novēršanu un atļūdzināšanu normas, skatītas LESD 191. un 193. panta gaismā, ir jāinterpretē tādējādi, ka, ja pamatlietā aplūkotā situācija ietilpst Direktīvas 2004/35 piemērošanas jomā, kas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai, tās pieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, kāds ir pamatlietā, kurā papildus tās zemes ekspluatētājiem, uz kuras ir radīts nelikumīgais piesārņojums, ir noteikta cita personu kategorija, kas ir solidāri atbildīga par šādu kaitējumu videi, proti, minētās zemes īpašnieki, neprasot konstatēt cēloņsakarību starp minēto īpašnieku rīcību un konstatēto piesārņojumu, ar nosacījumu, ka šis tiesiskais regulējums atbilst Savienības tiesību vispārējiem principiem, kā arī visām atbilstošajām LES un LESD un Savienības atvasināto tiesību aktu normām;
- 2) Direktīvas 2004/35 16. pants un LESD 193. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka, ja pamatlietā aplūkotā situācija ietilpst Direktīvas 2004/35 piemērošanas jomā, tiem nav pretējs tāds valsts tiesiskais regulējums, kāds ir pamatlietā, kurā tās zemes īpašnieki, uz kuras ir radīts nelikumīgais piesārņojums, ir ne tikai solidāri atbildīgi kopā ar šīs zemes ekspluatētājiem par šādu kaitējumu videi, bet kompetentā valsts iestāde tiem var uzlikt arī naudas sodu ar nosacījumu, ka šāds tiesiskais regulējums ir piemērots, lai veicinātu pastiprinātas aizsardzības mērķa īstenošanu, un ka naudas soda apmēra noteikšanas noteikumi nepārsniedz to, kas ir nepieciešams šī mērķa sasniegšanai, kas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai.

⁽¹⁾ OV C 211, 13.6.2016.

Tiesas (piektā palāta) 2017. gada 13. jūlija spriedums (*Cour d'appel de Mons* (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Christian Ferenschild/JPC Motor SA*

(Lieta C-133/16) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Patēriņa preču pārdošana un saistītās garantijas — Direktīva 1999/44/EK — 5. panta 1. punkts — Pārdevēja saistību termiņš — Noilguma termiņš — 7. panta 1. punkta otrā daļa — Lietotas preces — Pārdevēja saistību līgumisks ierobežojums

(2017/C 293/09)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Cour d'appel de Mons

Pamatlietas puses

Prasītājs: *Christian Ferenschild*

Atbildētāja: *JPC Motor SA*

Rezolutīvā daļa:

Eiropas Parlamenta un Padomes 1999. gada 25. maija Direktīvas 1999/44/EK par dažiem patēriņa preču pārdošanas aspektiem un saistītajām garantijām 5. panta 1. punkts un 7. panta 1. punkta otrā daļa ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem ir pretrunā dalībvalsts tiesību norma, kurā ir atļauts noilguma termiņš patērētāju celtajām prasībām, kurš ir mazāks par diviem gadiem no preces piegādes brīža, ja minētā dalībvalsts ir izmantojusi otrajā no šīs direktīvas tiesību normām paredzēto iespēju un ja pārdevējs un patērētājs attiecībā uz konkrēto lietoto preci ir vienojušies par pārdevēja saistību termiņu, kas ir mazāks par diviem gadiem, proti, viens gads.

⁽¹⁾ OV C 191, 30.5.2016.

Tiesas (pirmā palāta) 2017. gada 13. jūlija spriedums (Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Lietuva) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – “Vakaru Baltijos laivu statykla” UAB/Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

(Lieta C-151/16) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Direktīva 2003/96/EK — Nodokļu uzlikšana energoproduktiem un elektroenerģijai — 14. panta 1. punkta c) apakšpunkts — Energoproduktu, kas tiek lietoti par degvielu kuģošanai Eiropas Savienības ūdeņos un elektroenerģijas ražošanai uz kuģiem, atbrīvojums no nodokļa — Kuģa izmantotā degviela kuģošanai no vietas, kurā tas ir uzbūvēts, uz citas dalībvalsts ostu, lai tur uzņemtu pirmo komerckravu

(2017/C 293/10)

Tiesvedības valoda – lietuviešu

Iesniedzējtiesa

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Pamatlietas puses

Prasītāja: “Vakaru Baltijos laivu statykla” UAB

Atbildētāja: Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Rezolutīvā daļa:

- 1) Padomes 2003. gada 27. oktobra Direktīvas 2003/96/EK, kas pārkārto Kopienas noteikumus par nodokļu uzlikšanu energoproduktiem un elektroenerģijai, 14. panta 1. punkta c) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka šajā tiesību normā paredzētais atbrīvojums no nodokļa ir piemērojams degvielai, kura tiek izmantota kuģa kuģošanai bez kravas no ostas vienā dalībvalstī, kas šajā gadījumā ir tā, kurā šis kuģis ir uzbūvēts, uz ostu citā dalībvalstī, lai tur kuģī iekrautu preces, kuras pēc tam ir jānogādā trešās dalībvalsts ostā;
- 2) Direktīvas 2003/96 14. panta 1. punkta c) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tam pretrunā ir tāds dalībvalsts tiesiskais regulējums kā tas, uz kuru attiecas pamatlieta un ar kuru šajā tiesību normā paredzēto atbrīvojumu no nodokļa tiek liegts piemērot tāpēc, ka energoproduktu piegāde kuģim ir tikusi veikta, neievērojot šajā tiesiskajā regulējumā paredzētās formālās prasības, lai gan šī piegāde atbilst visiem minētajā tiesību normā paredzētajiem piemērošanas nosacījumiem.

⁽¹⁾ OV C 191, 30.5.2016.

Tiesas (trešā palāta) 2017. gada 13. jūlija spriedums (*Tribunal Superior de Justicia del País Vasco* (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *E/Subdelegación del Gobierno en Álava*

(Lieta C-193/16) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Savienības pilsonība — Tiesības uz brīvu pārvietošanos un uzturēšanos dalībvalstu teritorijā — Direktīva 2004/38/EK — 27. panta 2. punkta otrā daļa — Ieceļošanas un uzturēšanās tiesību ierobežošana sabiedriskās kārtības, valsts drošības vai sabiedrības veselības apsvērumu dēļ — Izraidīšana no valsts sabiedriskās kārtības vai valsts drošības apsvērumu dēļ — Darbība, kas rada faktisku, attiecīgajā brīdī esošu un pietiekami nopietnu sabiedrības pamatinteresu apdraudējumu — Faktisks un attiecīgajā brīdī esošs apdraudējums — Jēdziens — Savienības pilsonis, kurš dzīvo uzņemošajā dalībvalstī, kur viņš izcieš brīvības atņemšanas sodu, kas piespriests par atkārtotiem noziedzīgiem nodarījumiem par seksuālu vardarbību pret nepilngadīgajiem

(2017/C 293/11)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Superior de Justicia del País Vasco

Pamatlietas puses

Prasītājs: E

Atbildētāja: *Subdelegación del Gobierno en Álava*

Rezolutīvā daļa:

27. panta 2. punkta otrā daļa Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīvā 2004/38/EK par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā, ar ko groza Regulu (EEK) Nr. 1612/68 un atceļ Direktīvas 64/221/EEK, 68/360/EEK, 72/194/EEK, 73/148/EEK, 75/34/EEK, 75/35/EEK, 90/364/EEK, 90/365/EEK un 93/96/EEK, ir jāinterpretē tādējādi, ka apstāklis, ka izraidīšanas lēmuma pieņemšanas brīdī persona atrodas ieslodzījumā bez atbrīvošanas perspektīvas tuvā nākotnē, neizslēdz to, ka tās darbība attiecīgā gadījumā rada faktisku un attiecīgajā brīdī esošu uzņemošās dalībvalsts sabiedrības pamatinteresu apdraudējumu.

⁽¹⁾ OV C 251, 11.7.2016.

Tiesas (pirmā palāta) 2017. gada 13. jūlija spriedums (*Arbeitsgericht Verden* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Ute Kleinsteuber/Mars GmbH*

(Lieta C-354/16) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Sociālā politika — Direktīva 2000/78/EK — 1., 2. un 6. pants — Vienlīdzīga attieksme — Jebkāda veida diskriminācijas dzimuma dēļ aizliegums — Vecuma arodpensija — Direktīva 97/81/EK — Pamatnolīgums par nepilna darba laika darbu — 4. panta 1. un 2. punkts — Tiesību uz pensiju aprēķināšanas noteikumi — Dalībvalsts tiesiskais regulējums — Atšķirīga attieksme pret nepilna darba laika darba ņēmējiem

(2017/C 293/12)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Arbeitsgericht Verden

Pamatlietas puses

Prasītāja: Ute Kleinsteuber

Atbildētāja: Mars GmbH

Rezolutīvā daļa:

- 1) 4. klauzulas 1. un 2. punkts 1997. gada 6. jūnijā noslēgtajā Pamat nolīgumā par nepilna darba laika darbu, kas iekļauts pielikumā Padomes 1997. gada 15. decembra Direktīvai 97/81/EK par UNICE, CEEP un EAK noslēgto pamat nolīgumu par nepilna darba laika darbu, ar grozījumiem, un 4. pants Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 5. jūlija Direktīvā 2006/54/EK par tāda principa īstenošanu, kas paredz vienlīdzīgas iespējas un attieksmi pret vīriešiem un sievietēm nodarbinātības un profesijas jautājumos, ir jāinterpretē tādējādi, ka ar tiem tiek pieļauts valsts tiesiskais regulējums, kurā, nosakot vecuma arodpensijas apmēru, tiek nošķirti darba ienākumi, kas nesasniedz likumiskās pensiju apdrošināšanas maksimālo iemaksu aprēķina sliekšni, un darba ienākumi, kas pārsniedz maksimālo iemaksu aprēķina sliekšni, un, to darot, ienākumi no nepilna darba laika darba netiek vērtēti tādējādi, ka vispirms tiek aprēķināti par pilna darba laika darbu maksājami ienākumi, no tiem tiek aprēķināta ienākumu daļa, kas nesasniedz un kas pārsniedz maksimālo iemaksu aprēķina sliekšni, un tad šī attiecība tiek pārnesta uz samazinātajiem ienākumiem no nepilna darba laika darba;
- 2) Pamat nolīguma 4. klauzulas 1. un 2. punkts, kā arī Direktīvas 2006/54 4. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka ar tiem tiek pieļauts tāds valsts tiesiskais regulējums, kurā, nosakot vecuma arodpensijas apmēru darbiniekam, kurš darba laikposmus ir strādājis gan pilnu, gan nepilnu darba laiku, tiek noteikta vienota nodarbinātības pakāpe visam darba attiecību periodam, ja vien ar šo aprēķina metodi netiek pārkāpts prorata temporis noteikums. Iesniedzējtiesai ir jānovērtē, vai tas tā ir;
- 3) Padomes 2000. gada 27. novembra Direktīvas 2000/78/EK, ar ko nosaka kopēju sistēmu vienlīdzīgai attieksmei pret nodarbinātību un profesiju, 1. un 2. pants, kā arī 6. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ar tiem tiek pieļauts tāds valsts tiesiskais regulējums, kurā ir paredzēts noteikt vecuma arodpensiju tādā apjomā, kas atbilst attiecībai starp uzņēmumā nostrādāto laiku un laiku no darba uzsākšanas uzņēmumā līdz pensijas vecuma sasniegšanai likumiskās pensiju apdrošināšanas sistēmā, ierobežojot maksimālo vērā ņemamo darba stāžu uzņēmumā.

⁽¹⁾ OV C 350, 26.9.2016.

Tiesas (astotā palāta) 2017. gada 13. jūlija spriedums (Højesteret (Dānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Assens Havn/Navigators Management (UK) Limited

(Lieta C-368/16) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesu iestāžu sadarbība civillietās — Regula (EK) Nr. 44/2001 — Jurisdikcija apdrošināšanas jomā — Valsts tiesību akti, kuros, ievērojot noteiktus nosacījumus, ir paredzētas cietušās personas tiesības celt prasību tiesā tieši pret personas, kas atbildīga par negadījumu, apdrošinātāju — Apdrošinātāja un zaudējumu izraisītāja vienošanās par jurisdikcijas noteikšanas klauzulu

(2017/C 293/13)

Tiesvedības valoda – dāņu

Iesniedzējtiesa

Højesteret

Pamatlietas puses

Prasītāja: Assens Havn

Atbildētāja: Navigators Management (UK) Limited

Rezolutīvā daļa:

Padomes 2000. gada 22. decembra Regulas (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās 13. panta 5. punkts, to lasot saistībā ar šīs regulas 14. panta 2. punkta a) apakšpunktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka cietušajai pusei, kam ir atļauts celt prasību tiesā tieši pret apdrošināšanas sabiedrību, kura nodrošina kaitējumu izraisījušās personas apdrošināšanas segumu, nav saistoša jurisdikcijas noteikšanas klauzula, par ko vienojušies minētais apdrošinātājs un kaitējumu izraisījušā persona.

(¹) OV C 314, 29.8.2016.

Tiesas (desmitā palāta) 2017. gada 13. jūlija spriedums – Eiropas Komisija/Spānijas Karaliste

(Lieta C-388/16) (¹)

Valsts pienākumu neizpilde — Tiesas spriedums, ar kuru konstatēta pienākumu neizpilde — Neizpilde — LESD 260. panta 2. punkts — Finansiālas sankcijas — Naudas sods

(2017/C 293/14)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāves – L. Nicolae un S. Pardo Quintillán)

Atbildētāja: Spānijas Karaliste (pārstāvji – M. A. Sampol Pucurull un A. Rubio González)

Rezolutīvā daļa:

- 1) Spānijas Karaliste – līdz dienai, kad beidzās Eiropas Komisijas brīdinājuma vēstulē atvēlētais termiņš, proti, līdz 2015. gada 20. septembrim neveikdama pasākumus, kas vajadzīgi, lai izpildītu 2014. gada 11. decembra spriedumu Komisija/Spānija (C-576/13, nav publicēts, EU:C:2014:2430) – vēl nav izpildījusi LESD 260. panta 1. punktā paredzētos pienākumus;
- 2) Spānijas Karaliste maksā Eiropas Komisijai naudas sodu 3 miljonu euro apmērā;
- 3) Spānijas Karaliste atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 314, 29.8.2016.

Tiesas (otrā palāta) 2017. gada 13. jūlija spriedums (Corte suprema di cassazione (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Bayerische Motoren Werke AG/Acacia Srl

(Lieta C-433/16) (¹)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Jurisdikcija civillietās un komerclietās — Regula (EK) Nr. 44/2001 — Intelektuālais īpašums — Kopienas dizainparaugi — Regula (EK) Nr. 6/2002 — 81. un 82. pants — Prasība par dizainparauga tiesību pārkāpuma neesamības konstatēšanu — Dalībvalsts dizainparaugu tiesu kompetence teritorijā, kurā ir atbildētāja reģistrācijas vieta

(2017/C 293/15)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Corte suprema di cassazione

Pamatlietas puses

Prasītāja: Bayerische Motoren Werke AG

Atbildētāja: Acacia Srl

Rezolutīvā daļa:

- 1) Padomes 2000. gada 22. decembra Regulas (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās 24. pants ir interpretējams tādējādi, ka iebildums par tiesas, kas izskata lietu, jurisdikciju, kas izvirzīts pirmajā paskaidrojumā pakārtoti citiem tajā ietvertiem procesuāliem iebildumiem, nav uzskatāms par tiesas, kas izskata lietu, jurisdikcijas akceptēšanu un tādējādi nerodas vienošanās par jurisdikciju šī panta izpratnē;
- 2) Padomes 2001. gada 12. decembra Regulas (EK) Nr. 6/2002 par Kopienas dizainparaugiem 82. pants ir interpretējams tādējādi, ka šīs regulas 81. panta b) punktā paredzētās prasības par dizainparaugu tiesību pārkāpuma neesamības konstatēšanu gadījumā, kad atbildētāja reģistrācijas vieta ir kādā Eiropas Savienības dalībvalstī, ja vien nav panākta vienošanās par jurisdikciju Regulas Nr. 44/2001 23. vai 24. panta izpratnē, un neskarot šajās regulās paredzētos lis pendens un saistīto lietu gadījumus, ir jāceļ šīs dalībvalsts Kopienas dizainparaugu tiesās;
- 3) Regulas Nr. 44/2001 5. panta 3. punktā ietvertais jurisdikcijas noteikums nav piemērojams Regulas Nr. 6/2002 81. panta b) punktā paredzētajām prasībām par dizainparaugu tiesību pārkāpuma neesamības konstatēšanu;
- 4) Regulas Nr. 44/2001 5. panta 3. punktā ietvertais jurisdikcijas noteikums nav piemērojams prasījumiem par dominējošā stāvokļa ļaunprātīgu izmantošanu un negodīgu konkurenci, kas saistīti ar prasību par Kopienas dizainparauga tiesību pārkāpuma neesamības konstatēšanu, ciktāl, lai apmierinātu šos prasījumus, ir jāpieņem arī prasība par dizainparauga tiesību pārkāpuma neesamības konstatāciju.

⁽¹⁾ OV C 410, 7.11.2016.

**Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (astotā) 2017. gada 7. aprīļa rīkojumu lietā T-920/16
Vatseva/Eiropas Cilvēktiesību tiesa 2017. gada 3. maijā iesniedza Vatseva**

(Lieta C-231/17 P)

(2017/C 293/16)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Vatseva (pārstāve – K. Mladenova, advokāte)

Otra lietas dalībniiece: Eiropas Cilvēktiesību tiesa

Ar 2017. gada 6. jūlija rīkojumu Tiesa (astotā palāta) apelācijas sūdzību atzina par nepieņemamu.

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 22. maijā iesniedza Raad van State
(Niederlande) – Coöperatie Mobilisation for the Environment UA, Vereniging Leefmilieu/College van
gedeputeerde staten van Limburg, College van gedeputeerde staten van Gelderland**

(Lieta C-293/17)

(2017/C 293/17)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Raad van State

Pamatlietas puses

Prasītājas: *Coöperatie Mobilisation for the Environment UA, Vereniging Leefmilieu*

Atbildētājas: *College van gedeputeerde staten van Limburg, College van gedeputeerde staten van Gelderland*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai darbība, uz kuru jēdziens “projekts” Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 13. decembra Direktīvas 2011/92/ES par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu ⁽¹⁾ (OV 2012 L 26, 1. lpp.) 1. panta 2. punkta a) apakšpunkta izpratnē neattiecas tāpēc, ka tā nav fiziska iejaukšanās dabiskajā apkārtnē, var būt projekts Padomes 1992. gada 21. maija Direktīvas 92/43/EEK par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību ⁽²⁾ (OV L 206) 6. panta 3. punkta izpratnē, jo šī darbība varētu būtiski ietekmēt *Natura 2000* teritoriju?
- 2) Vai, pieņemot, ka mēslojuma iestrādāšana ir projekts, ja šī iestrādāšana ir notikusi likumīgi, pirms *Natura 2000* teritorijai kļuva piemērojams Padomes 1992. gada 21. maija Direktīvas 92/43/EEK par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību (OV L 206) 6. panta 3. punkts, un joprojām notiek, ir jāatzīst, ka runa ir par vienu un to pašu projektu, pat ja ne vienmēr tiek mēslots tajos pašos laukos, tajos pašos apjomos un ar tiem pašiem tehniskajiem paņēmieniem?

Vai, izvērtējot jautājumu, vai runa ir par vienu un to pašu projektu, ir būtiski tas, ka mēslojuma iestrādāšanas rezultātā nav palielinājušies slāpekļa nosēdumi pēc tam, kad *Natura 2000* teritorijai kļuva piemērojams Padomes 1992. gada 21. maija Direktīvas 92/43/EEK par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību (OV L 206) 6. panta 3. punkts?

- 3) Vai Padomes 1992. gada 21. maija Direktīvas 92/43/EEK par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību (OV L 206) 6. panta 3. punkts nepieļauj tiesisko regulējumu, kura mērķis ir nepiemērot pienākumu saņemt atļauju darbībai, kas ir nesaraucami saistīta ar projektu un tādēļ arī ir uzskatāma par projektu, piemēram, piena ražošanas saimniecības lopu ganīšanai, un tādējādi šai darbībai nav vajadzīga individuāla atļauja, pieņemot, ka pirms šā tiesiskā regulējuma pieņemšanas ir novērtēta bez atļaujas apstiprinātās darbības ietekme uz vidi?
- 3.a) Vai Padomes 1992. gada 21. maija Direktīvas 92/43/EEK par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību (OV 1992, L 206) 6. panta 3. punkts nepieļauj tiesisko regulējumu, kura mērķis ir nepiemērot pienākumu saņemt atļauju konkrētai projektu kategorijai, piemēram, mēslojuma iestrādāšanai, un tāpēc apstiprināt tos bez individuālas atļaujas, pieņemot, ka pirms šā tiesiskā regulējuma pieņemšanas ir novērtēta bez atļaujas apstiprināto projektu ietekme uz vidi?
- 4) Vai ietekmes uz vidi novērtējums, uz ko balstīta atkāpe no pienākuma saņemt atļauju lopu ganīšanai un mēslojuma iestrādāšanai un kurā ir ņemts vērā šo darbību faktiskais un paredzamais apjoms, kā arī faktiskā un paredzamā intensitāte, un kura rezultātā var uzskatīt, ka šīs darbības nepalielinās slāpekļa nosēdumu vidējo līmeni, ir atbilstīgs Padomes 1992. gada 21. maija Direktīvas 92/43/EEK par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību (OV L 206) 6. panta 3. punkta prasībām?
- 4.a) Vai šajā saistībā ir nozīme tam, ka atkāpe no pienākuma saņemt atļauju ir saistīta ar *Programma Aanpak Stikstof 2015-2021 (PAS)*, kurā tiek ņemts vērā kumulatīvo slāpekļa nosēdumu uz dabas vērtībām, kas ir jutīgas pret slāpekli, samazinājums *Natura 2000* teritorijās, un ka nosēdumu attīstība *Natura 2000* teritorijās *Programma Aanpak Stikstof 2015-2021* ietvaros katru gadu tiek kontrolēta, turklāt – ja samazinājums ir mazāks, nekā pieņemts saistībā ar programmu veiktajā ietekmes uz vidi novērtējumā – vajadzības gadījumā notiek koriģēšana?
- 5) Vai tādas programmas kā *Programma Aanpak Stikstof 2015-2021* vajadzībām veiktā ietekmes uz vidi novērtējumā Padomes 1992. gada 21. maija Direktīvas 92/43/EEK par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību (OV 1992, L 206) 6. panta 3. punkta izpratnē drīkst iekļaut pozitīvo ietekmi, ko rada attiecīgo dzīvotņu veidu un dzīvotņu pašreizējo apgabalu saglabāšanas pasākumi un atbilstīgi pasākumi, kurus veic saistībā ar šīs direktīvas 6. panta 1. un 2. punktā noteiktajiem pienākumiem?
- 5.a) Ja atbilde uz piekto jautājumu ir apstiprinoša, vai saglabāšanas pasākumu un atbilstīgu pasākumu pozitīvo ietekmi var iekļaut programmas vajadzībām veiktā ietekmes uz vidi novērtējumā, ja ietekmes uz vidi novērtējuma laikā šie pasākumi vēl nav veikti un to pozitīvā ietekme vēl nav sākusies?

Vai šajā saistībā – pieņemot, ka ietekmes uz vidi novērtējums ietver galīgus secinājumus par minēto pasākumu ietekmi, pamatojoties uz labākajām attiecīgajām zinātnes atziņām, – ir nozīme tam, ka pasākumu veikšana un rezultāti tiek kontrolēti un – ja izrādās, ka ietekme ir nelabvēlīgāka par pieņemumu ietekmes uz vidi novērtējumā – vajadzības gadījumā notiek koriģēšana?

- 6) Vai pozitīvo ietekmi, ko varētu radīt slāpekļa nosēdumu patstāvīgs samazinājums *Programma Aanpak Stikstof 2015-2021* darbības laikā, drīkst iekļaut ietekmes uz vidi novērtējumā Padomes 1992. gada 21. maija Direktīvas 92/43/EEK par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību (OV L 206) 6. panta 3. punkta izpratnē?

Vai šajā saistībā – pieņemot, ka ietekmes uz vidi novērtējums ietver galīgus secinājumus par minēto attīstību, pamatojoties uz labākajām attiecīgajām zinātnes atziņām, – ir nozīme tam, ka slāpekļa nosēdumu patstāvīgs samazinājums tiek kontrolēts un – ja izrādās, ka samazinājums ir mazāks nekā pieņemts ietekmes uz vidi novērtējumā – vajadzības gadījumā notiek koriģēšana?

- 7) Vai atjaunošanas pasākumus, kas veikti tādas programmas kā *Programma Aanpak Stikstof 2015-2021* ietvaros un ar kuriem netiek pieļauta konkrēta vidi piesārņojoša faktora, piemēram, slāpekļa nosēdumu, iespējamā kaitīgā ietekme uz dzīvotņu veidu vai dzīvotņu pašreizējiem apgabaliem, var interpretēt kā aizsardzības pasākumu Tiesas 2014. gada 15. maija sprieduma *Briels* u. c. (C-521/12, ECLI:EU:C:2014:330) 28. punkta izpratnē, kuru drīkst iekļaut ietekmes uz vidi novērtējumā Padomes 1992. gada 21. maija Direktīvas 92/43/EEK par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību (OV 1992, L 206) 6. panta 3. punkta izpratnē?

7.a) Ja atbilde uz septīto jautājumu ir apstiprinoša, vai aizsardzības pasākumu, kurus drīkst iekļaut ietekmes uz vidi novērtējumā, pozitīvo ietekmi var iekļaut šajā novērtējumā, ja ietekmes uz vidi novērtējuma laikā šie pasākumi vēl nav veikti un to pozitīvā ietekme vēl nav sākusies?

Vai šajā saistībā – pieņemot, ka ietekmes uz vidi novērtējums ietver galīgus secinājumus par minēto pasākumu ietekmi, pamatojoties uz labākajām attiecīgajām zinātnes atziņām, – ir nozīme tam, ka pasākumu veikšana un rezultāti tiek kontrolēti un – ja izrādās, ka ietekme ir nelabvēlīgāka par pieņemumu ietekmes uz vidi novērtējumā – vajadzības gadījumā notiek koriģēšana?

- 8) Vai *Wet natuurbescherming* [Dabas aizsardzības likuma] 2.4. pantā piešķirtās pilnvaras noteikt pienākumus, kas kompetentajai iestādei ir jāizmanto, lai īstenotu *Natura 2000* teritorijas saglabāšanas mērķus, attiecībā uz lopu ganīšanu un mēslojuma iestrādāšanu ir pietiekams preventīvs instruments, lai īstenotu Padomes 1992. gada 21. maija Direktīvas 92/43/EEK par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību (OV 1992, L 206) 6. panta 2. punktu?

⁽¹⁾ OV 2012, L 26, 1. lpp.

⁽²⁾ OV 1992, L 206, 7. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 22. maijā iesniedza Raad van State (Nīderlande) – Stichting Werkgroep Behoud de Peel/College van gedeputeerde staten van Noord-Brabant

(Lieta C-294/17)

(2017/C 293/18)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Raad van State

Pamatlietas puses

Prasītāja: Stichting Werkgroep Behoud de Peel

Atbildētājs: College van gedeputeerde staten van Noord-Brabant

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Padomes 1992. gada 21. maija Direktīvas 92/43/EEK par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību ⁽¹⁾ (OV 1992, L 206, Dzīvotņu direktīva) 6. panta 2. un 3. punkts nepieļauj tiesisko regulējumu, kura mērķis ir nepiemērot pienākumu saņemt atļauju projektiem un citām darbībām, kas izraisa sliekšni vai robežvērtību nepārsniedzošus slāpekļa nosēdumus, un tāpēc atļaut tos bez individuālas atļaujas, pieņemot, ka pirms tiesiskā regulējuma pieņemšanas ir veikts visu projektu un citu darbību, kurām var piemērot šo tiesisko regulējumu, kopējās ietekmes uz vidi novērtējums?
- 2) Vai Padomes 1992. gada 21. maija Direktīvas 92/43/EEK par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību (OV 1992, L 206) 6. panta 2. un 3. punkts nepieļauj to, ka ietekmes uz vidi novērtējums programmai, kurā ir novērtēts konkrēts slāpekļa nosēdumu kopējais daudzums, ir pamats atļaujas (individuālas atļaujas) piešķiršanai projektam vai citai darbībai, kas izraisa slāpekļa nosēdumus, kuri ietilpst programmas ietvaros novērtētā nosēdumu apjoma robežās?
- 3) Vai tādas programmas kā *Programma Aanpak Stikstof 2015-2021* vajadzībām veiktā ietekmes uz vidi novērtējumā Padomes 1992. gada 21. maija Direktīvas 92/43/EEK par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību (OV 1992, L 206) 6. panta 3. punkta izpratnē drīkst iekļaut pozitīvo ietekmi, ko rada attiecīgo dzīvotņu veidu un dzīvotņu pašreizējo apgabalu saglabāšanas pasākumi un atbilstīgi pasākumi, kuri tiek veikti saistībā ar šīs direktīvas 6. panta 1. un 2. punktā noteiktajiem pienākumiem?
 - 3a) Ja atbilde uz trešo jautājumu ir apstiprinoša, vai saglabāšanas pasākumu un atbilstīgu pasākumu pozitīvo ietekmi var iekļaut programmas vajadzībām veiktā ietekmes uz vidi novērtējumā, ja ietekmes uz vidi novērtējuma laikā šie pasākumi vēl nav veikti un to pozitīvā ietekme vēl nav sākusies?

Vai šajā saistībā – pieņemot, ka ietekmes uz vidi novērtējums ietver galīgus secinājumus par minēto pasākumu ietekmi, pamatojoties uz labākajām attiecīgajām zinātnes atziņām, – ir nozīme tam, ka pasākumu veikšana un rezultāti tiek kontrolēti un – ja izrādās, ka ietekme ir nelabvēlīgāka par pieņemumu ietekmes uz vidi novērtējumā – vajadzības gadījumā notiek koriģēšana?

- 4) Vai pozitīvo ietekmi, ko rada iespējams slāpekļa nosēdumu patstāvīgs samazinājums *Programma Aanpak Stikstof 2015-2021* darbības laikā, drīkst iekļaut ietekmes uz vidi novērtējumā Padomes 1992. gada 21. maija Direktīvas 92/43/EEK par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību (OV L 206) 6. panta 3. punkta izpratnē?

Vai šajā saistībā – pieņemot, ka ietekmes uz vidi novērtējums ietver galīgus secinājumus par minēto attīstību, pamatojoties uz labākajām attiecīgajām zinātnes atziņām, – ir nozīme tam, ka slāpekļa nosēdumu patstāvīgs samazinājums tiek kontrolēts un – ja izrādās, ka samazinājums ir mazāks nekā pieņemts ietekmes uz vidi novērtējumā – vajadzības gadījumā notiek koriģēšana?

- 5) Vai atjaunošanas pasākumus, kas veikti *Programma Aanpak Stikstof 2015-2021* ietvaros un ar kuriem netiek pieļauta konkrēta vidi piesārņojoša faktora, piemēram, slāpekļa nosēdumu, iespējamā kaitīgā ietekme uz dzīvotņu veidu vai dzīvotņu pašreizējiem apgabaliem, var interpretēt kā aizsardzības pasākumu Tiesas 2014. gada 15. maija sprieduma *Briels* u. c. (C-521/12, ECLI:EU:C:2014:330) 28. punkta izpratnē, kuru drīkst iekļaut ietekmes uz vidi novērtējumā Padomes 1992. gada 21. maija Direktīvas 92/43/EEK par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību (OV 1992, L 206) 6. panta 3. punkta izpratnē?
 - 5a) Ja atbilde uz piekto jautājumu ir apstiprinoša, vai aizsardzības pasākumu, kurus drīkst iekļaut ietekmes uz vidi novērtējumā, pozitīvo ietekmi var iekļaut šajā novērtējumā, ja ietekmes uz vidi novērtējuma laikā šie pasākumi vēl nav veikti un to pozitīvā ietekme vēl nav sākusies?

Vai šajā saistībā – pieņemot, ka ietekmes uz vidi novērtējums ietver galīgus secinājumus par minēto pasākumu ietekmi, pamatojoties uz labākajām attiecīgajām zinātnes atziņām, – ir nozīme tam, ka pasākumu veikšana un rezultāti tiek kontrolēti un – ja izrādās, ka ietekme ir nelabvēlīgāka par pieņemumu ietekmes uz vidi novērtējumā – vajadzības gadījumā notiek koriģēšana?

⁽¹⁾ OV 1992, L 206, 7. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 31. maijā iesniedza Raad van State (Nīderlande) – Directie van de Dienst Wegverkeer (RDW) u.c., otrs lietas dalībnieks: Z

(Lieta C-326/17)

(2017/C 293/19)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Raad van State

Pamatlietas puses

Prasītāja: Directie van de Dienst Wegverkeer (RDW), X, Y

Atbildētājs: Z

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Padomes 1999. gada 29. aprīļa Direktīva 1999/37/EK par transportlīdzekļu reģistrācijas dokumentiem ⁽¹⁾ ir piemērojama mehāniskajiem transportlīdzekļiem, kuri pastāvēja jau pirms 2009. gada 29. aprīļa – dienas, kurā dalībvalstīm bija jāsāk piemērot tiesību normas un administratīvie noteikumi, ar ko transponē Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 5. septembra Direktīvu 2007/46/EK, ar ko izveido sistēmu mehānisko transportlīdzekļu un to piekabju, kā arī tādiem transportlīdzekļiem paredzētu sistēmu, sastāvdaļu un atsevišķu tehnisku vienību apstiprināšanai ⁽²⁾?
- 2) Vai mehāniskais transportlīdzeklis, kurš ir samontēts no būtiskām sastāvdaļām, kas izgatavotas pirms Direktīvas 2007/46 piemērošanas sākuma, no vienas puses, un no būtiskām sastāvdaļām, kas pievienotas tikai pēc šīs direktīvas piemērošanas sākuma, no otras puses, ir mehāniskais transportlīdzeklis, kas pastāvēja jau pirms direktīvas piemērošanas sākuma, vai arī šāds transportlīdzeklis ir izgatavots tikai pēc direktīvas piemērošanas sākuma?
- 3) Vai, pamatojoties uz Direktīvas 1999/37 3. panta 2. punktu, reģistrācijas prasība šīs direktīvas 4. panta izpratnē ir spēkā neierobežoti, ja reģistrācijas apliecībā pie konkrētiem Kopienas kodiem (kuri ir obligāti jānorāda saskaņā ar direktīvas pielikumiem) nav ierakstīti nekādi dati, taču šie dati ir vienkārši noskaidrojami?
- 4) Vai saskaņā ar Direktīvas 1999/37 4. pantu ir pieļaujams atzīt citā dalībvalstī izsniegtu reģistrācijas apliecību, bet tomēr veikt transportlīdzekļa tehnisko pārbaudi Direktīvas 2007/46 24. panta 6. punkta izpratnē un – ja transportlīdzeklis nav atbilstīgs dalībvalsts tehniskajiem noteikumiem – atteikties izsniegt reģistrācijas apliecību?

⁽¹⁾ OV 1999, L 138, 57. lpp.

⁽²⁾ OV 2007, L 263, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 2. jūnijā iesniedza Bundesgerichtshof (Vācija) – Verbraucherzentrale Baden-Württemberg e.V./Germanwings GmbH

(Lieta C-330/17)

(2017/C 293/20)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesgerichtshof

Pamatlietas puses

Prasītāja: . Verbraucherzentrale Baden-Württemberg e.V.

Atbildētāja: Germanwings GmbH

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai informācijai par saskaņā ar Regulas Nr. 1008/2008/EK⁽¹⁾ 23. panta 1. punkta otro un trešo teikumu norādāmajām gaisa pārvadājumu maksām par gaisa pārvadājumiem Kopienā, ja tās netiek izteiktas euro, ir jābūt konkrētā valūtā?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša:

Kādā vietējā valūtā var tikt norādītas Regulas Nr. 1008/2008/EK 2. panta 18. punktā un 23. panta 1. punkta otrajā un trešajā teikumā minētās cenas, ja dalībvalstī (šajā gadījumā – Vācijā) reģistrēts gaisa pārvadātājs internetā reklamē un piedāvā patērētājam gaisa pārvadājumu ar izlidošanas vietu citā dalībvalstī (šajā gadījumā – Apvienotajā Karalistē)?

Vai šajā sakarā nozīme ir tam, ka piedāvājumam tiek izmantota interneta adrese, kurā ir norāde uz gaisa pārvadātāja juridiskās adreses dalībvalsti, ar *Top-Level* domēnu, kurā ir norāde uz konkrētu valsti (šajā gadījumā – *www.germanwings.de*), un ka patērētājs uzturas šajā dalībvalstī?

Vai ir nozīme tam, ka visi vai lielākā daļa gaisa pārvadātāju attiecīgās cenas norāda izlidošanas vietā aprītē esošajā vietējā valūtā?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 24. septembra Regula (EK) Nr. 1008/2008 par kopīgiem noteikumiem gaisa pārvadājumu pakalpojumu sniegšanai Kopienā (OV L 293, 3. lpp.)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 13. jūnijā iesniedza *Bundespatentgericht* (Vācija) – S/EA u.c.

(Lieta C-367/17)

(2017/C 293/21)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundespatentgericht

Pamatlietas puses

Prasītājs: S

Atbildētāji: EA, EB, EC

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai par pieteikumu grozīt aizsargātas ģeogrāfiskās izcelsmes norādes specifikāciju, paredzot, ka produktu (konkrēti – *Schwarzwälder Schinken*) drīkst sagriezt šķēlēs un iepakot tikai ražošanas apgabalā, kurš kompetentajai valsts iestādei (konkrēti – *Deutsches Patent- und Markenamt* [Vācijas Patentu un preču zīmju birojam]) iesniegts 2007. gada 15. februārī, ir jālemj, pamatojoties uz pieteikuma iesniegšanas brīdī piemērojamo Regulu Nr. 510/2006⁽¹⁾ vai lēmuma pieņemšanas brīdī piemērojamo Regulu Nr. 1151/2012⁽²⁾?
- 2) Ja lēmums jāpieņem, pamatojoties uz šobrīd spēkā esošo Regulu Nr. 1151/2012:
 - 2.1 a) Vai no produkta kvalitātes nodrošināšanas viedokļa apstākļi, ka produkta nepareiza transportēšana turpmākas apstrādes nolūkā (sagriešanai šķēlēs un iepakojšanai) uz citiem apgabaliem var nelabvēlīgi ietekmēt tā autentisko garšu, autentisko kvalitāti un uzglabāšanas laiku, ir pietiekams ar konkrēto produktu saistīts pamatojums Regulas Nr. 1151/2012 7. panta 1. punkta e) apakšpunkta izpratnē tam, lai sagriešana šķēlēs un iepakojšana varētu notikt tikai ražošanas apgabalā?
 - b) Vai no produkta kvalitātes nodrošināšanas viedokļa specifikācijā paredzētās prasības sagriešanai šķēlēs un iepakojšanai, kuras nav stingrākas par spēkā esošajiem pārtikas produktu higiēnas kritērijiem, ir pietiekams ar konkrēto produktu saistīts pamatojums Regulas Nr. 1151/2012 7. panta 1. punkta e) apakšpunkta izpratnē tam, lai sagriešana šķēlēs un iepakojšana varētu notikt tikai ražošanas apgabalā?

- 2.2 a) Vai attiecībā uz aizsargātas ģeogrāfiskās izcelsmes norādes specifikācijā paredzētu noteikumu, atbilstoši kuram sagriešana šķēlēs un iepakošana var notikt tikai ražošanas apgabalā, ar konkrēto produktu saistītu pamatojumu Regulas Nr. 1151/2012 7. panta 1. punkta e) apakšpunkta izpratnē principā var saskatīt arī tajā apstākļi, ka šādā gadījumā varbūtējā (ražotāju) kontrole ražošanas apgabalā (Regulas Nr. 1151/2012 7. panta 1. punkta g) apakšpunkts, to lasot kopā ar 36. panta 3. punkta a) apakšpunktu un 37. pantu) nodrošina biežākas pārbaudes un labākas garantijas nekā (pārkāpumu) kontrole Regulas Nr. 1151/2012 36. panta 3. punkta b) apakšpunkta izpratnē, to lasot kopā ar 38. pantu?

- b) Ja atbilde uz 2.2. jautājuma a) daļu ir noliedzoša:

Vai ir pamatots cits vērtējums, ja tas ir produkts, pēc kura ir liels pieprasījums arī ārpus attiecīgā reģiona robežām un kurš ievērojamā apjomā tiek sagriezts šķēlēs un iepakots ārpus ražošanas apgabala, pat ja līdz šim nav konstatēti konkrēti aizsargātas ģeogrāfiskās izcelsmes norādes pārkāpumu gadījumi Regulas Nr. 1151/2012 13. panta izpratnē?

- 2.3 Vai attiecībā uz aizsargātas ģeogrāfiskās izcelsmes norādes specifikācijā paredzētu noteikumu, atbilstoši kuram sagriešana šķēlēs un iepakošana var notikt tikai ražošanas apgabalā, ar konkrēto produktu saistītu pamatojumu Regulas Nr. 1151/2012 7. panta 1. punkta e) apakšpunkta izpratnē principā var saskatīt arī tajā apstākļi, ka pretējā gadījumā nav garantēta tālāk apstrādātā produkta izsekojamība?

Vai šajā kontekstā ir nozīme faktam, ka:

- a) jābūt garantētai pārtikas produktu, īpaši dzīvnieku izcelsmes pārtikas, izsekojamībai, kā tas paredzēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 178/2002, ar ko paredz pārtikas aprites tiesību aktu vispārīgus principus un prasības, izveido Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi un paredz procedūras saistībā ar pārtikas nekaitīgumu⁽¹⁾, 18. panta 1. punktā, to lasot kopā ar Komisijas Īstenošanas regulu (ES) Nr. 931/2011 par izsekojamības prasībām, kas ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 178/2002⁽⁴⁾ noteiktas dzīvnieku izcelsmes pārtikai;
- b) jābūt nodrošinātai produkta izsekojamībai, produkta pārstrādātājiem piedaloties juridiski nesaistošās, tomēr faktiski obligātās privātās drošības shēmās?

- 2.4. Ja uz [2.]1 līdz [2.]3 jautājumu ir jāatbild apstiprinoši:

Vai aizsargātas ģeogrāfiskās izcelsmes norādes specifikācijā – kā mazāk ierobežojošu pasākumu salīdzinājumā ar sagriešanas šķēlēs un iepakšanas obligātu pārvirzi uz ražošanas apgabalu – var paredzēt vai ir jāparedz, ka produkta pārstrādātājiem, kuri atrodas ārpus ražošanas apgabala, šajā ziņā ir jāpakļaujas specifikācijā norādīto iestāžu un struktūru kontrolei, kuras ir atbildīgas par pārbaudīšanu veikšanu (Regulas Nr. 1151/2012 7. panta 1. punkta g) apakšpunkts)?

- 3) Ja nolēmums jāpieņem, pamatojoties uz Regulu Nr. 510/2006 (skat. pirmo jautājumu), iesniedzējtiesa lūdz atbildēt uz otro jautājumu un tā daļām, pamatojoties uz Regulu Nr. 510/2006, it īpaši attiecīgās regulas 4. panta 2. punkta e) apakšpunktu, to lasot kopā ar Komisijas Regulas (EK) Nr. 1898/2006, ar ko nosaka sīki izstrādātus īstenošanas noteikumus Padomes Regulai (EK) Nr. 510/2006 par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un cilmes vietu nosaukumu aizsardzību⁽⁵⁾, 8. pantu un preambulas 8. apsvērumu.

⁽¹⁾ Padomes 2006. gada 20. marta Regula (EK) Nr. 510/2006 par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un cilmes vietu nosaukumu aizsardzību (OV L 93, 12. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 21. novembra Regula (ES) Nr. 1151/2012 par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu kvalitātes shēmām (OV L 343, 1. lpp.).

⁽³⁾ OV L 31, 1. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 242, 2. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 369, 1. lpp.

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 16. jūnijā iesniedza Munkaügyi Bíróság
(Ungārija) – Shajin Ahmed/Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal**

(Lieta C-369/17)

(2017/C 293/22)

Tiesvedības valoda – ungāru

Iesniedzējtiesa

Munkaügyi Bíróság

Pamatlietas puses

Prasītājs: Shajin Ahmed

Atbildētājs: Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal

Prejudiciālais jautājums

Vai no Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 13. decembra Direktīvas 2011/95/ES par standartiem, lai trešo valstu valstspiederīgos vai bezvalstniekus kvalificētu kā starptautiskās aizsardzības saņēmējus, par bēgļu vai personu, kas tiesīgas saņemt alternatīvo aizsardzību, vienotu statusu, un par piešķirtās aizsardzības saturu (¹) 17. panta 1. punkta b) apakšpunktā ietvertā formulējuma “viņš izdarījis smagu noziegumu” izriet, ka sods par attiecīgo noziegumu, kas atbilstoši attiecīgās dalībvalsts tiesībām ir paredzēts tiesību aktos, var būt vienīgais kritērijs, lai noteiktu, vai pieteikuma iesniedzējs ir izdarījis noziegumu, par kuru viņš var tikt izslēgts no to personu loka, kas tiesīgas saņemt alternatīvo aizsardzību?

(¹) OV L 337, 9. lpp.

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 29. jūnijā iesniedza Högsta
förvaltningsdomstolen (Zviedrija) – Konkurrensverket/SJ AB**

(Lieta C-388/17)

(2017/C 293/23)

Tiesvedības valoda – zviedru

Iesniedzējtiesa

Högsta förvaltningsdomstolen

Pamatlietas puses

Prasītājs: Konkurrensverket

Atbildētājs: SJ AB

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai Direktīvas 2004/17/EK (¹) 5. panta 1. punkta otrā daļa ir jāinterpretē tādējādi, ka tikls transporta pakalpojumiem ir nodrošināts tad, ja valsts pārvaldītā tīklā vietējai un starptautiskai dzelzceļa satiksmei transporta pakalpojumi tiek sniegti saskaņā ar valsts tiesību normām, ar kurām ir tikusi transponēta Direktīva 2012/34/ES (²) un kurās tostarp ir paredzēts, ka vilcienu ceļu jaudas sadale dzelzceļa satiksmē norit, pamatojoties uz dzelzceļa uzņēmumu pieprasījumiem un ka, ciktāl iespējams, visi pieprasījumi ir jāapmierina?

- 2) Vai Direktīvas 2004/17/EK 5. panta 1. punkta pirmā daļa ir jāinterpretē tādējādi, ka darbība, ko dzelzceļa uzņēmums veic Direktīvas 2012/34 izpratnē, sniedzot iedzīvotājiem transporta pakalpojumus dzelzceļa tīklā, izpaužas kā tīkla nodrošināšana vai ekspluatācija šīs tiesību normas izpratnē?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīva 2004/17/EK, ar ko koordinē iepirkuma procedūras, kuras piemēro subjekti, kas darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un pasta pakalpojumu nozarēs (OV L 134, 1. lpp.)

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 21. novembra Direktīva 2012/34/ES, ar ko izveido vienotu Eiropas dzelzceļa telpu (OV L 343, 32. lpp.)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 29. jūnijā iesniedza Curtea de Apel Oradea (Rumānija) – Sindicatul Energia Oradea/SC Termoelectrica SA

(Lieta C-392/17)

(2017/C 293/24)

Tiesvedības valoda – rumāņu

Iesniedzējtiesa

Curtea de Apel Oradea

Pamatlietas puses

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Sindicatul Energia Oradea

Atbildētāja apelācijas instancē: SC Termoelectrica SA

Prejudiciālais jautājums

Vai Dekrēta Nr. 50/1990 noteikumi, kā tie interpretēti ÎCCJ [Înalta Curte de Casație și Justiție (Augstākā kasācijas tiesa)] saskaņā ar likumu pasludinātajā nolēmumā Nr. 9/2016 – nolēmumā, kas ir saistošs valsts tiesām un saskaņā ar kuru I un II grupā iekļautās darba vietas ir stingri un izsmeļoši uzskaitītas dekrēta 1. un 2. pielikumā, un tiesas nevar attiecināt šā dekrēta noteikumus uz citiem līdzīgiem gadījumiem, tā ka darba ņēmējiem nevar tikt atzītas pensionēšanās tiesības, kas pienāktos to smago darba apstākļu dēļ, kuros bijušie darba ņēmēji ir veikuši savu darbu, – atbilst LESD 114. panta 3. punktam, LESD 151. pantam un LESD 153. pantam, kā arī Pamatdirektīvas 89/391/EEK ⁽¹⁾ un turpmāko īpašo direktīvu noteikumiem?

⁽¹⁾ Padomes 1989. gada 12. jūnija Direktīva 89/391/EEK par pasākumiem, kas ieviešami, lai uzlabotu darba ņēmēju drošību un veselības aizsardzību darbā (OV 1989, L 183, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2017. gada 3. jūlijā – Eiropas Komisija/Čehijas Republika

(Lieta C-399/17)

(2017/C 293/25)

Tiesvedības valoda – čehu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – P. Němečková, E. Sanfrutos Cano)

Atbildētāja: Čehijas Republika

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka, nenodrošinot, lai TPS-NOLO (*Geobal*) materiāls, kas nosūtīts no Čehijas Republikas uz Katovici (Polija), tiktu nogādāts atpakaļ uz Čehijas Republiku, Čehijas Republika neesot izpildījusi Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 14. jūnija Regulas (EK) Nr. 1013/2006 par atkritumu sūtījumiem⁽¹⁾ 24. panta 2. punktā un 28. panta 1. punktā paredzētos pienākumus;
- piespriest Čehijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

1. TPS-NOLO (*Geobal*) materiāls, kurš tika sūtīts no Čehijas Republikas uz Poliju un kuru veido bīstamie atkritumi no atkritumu izgāztuves *laguny OSTRAMO* (OSTRAMO lagūna), tika novietots citā vietā Čehijas Republikā un ir klasificēts kā darvas atkritumi no organisku materiālu rafinēšanas, destilēšanas vai to pirolītiskās apstrādes, kurus Polijas varas iestādes uzskata par tādiem atkritumiem, uz ko attiecinā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 14. jūnija Regulas (EK) Nr. 1013/2006 par atkritumu sūtījumiem ("Regula par atkritumu sūtījumiem") IV pielikumu.
2. Ņemot vērā to, ka Čehijas Republika apstrīd, ka attiecīgā viela tiek klasificēta kā atkritumi, pamatojoties uz attiecīgā materiāla reģistrāciju atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 18. decembra Regulas (EK) Nr. 1907/2006, kas attiecas uz ķīmikāliju reģistrēšanu, vērtēšanu, licencēšanu un ierobežošanu (REACH) un ar kuru izveido Eiropas Ķīmikāliju aģentūru, groza Direktīvu 1999/45/EK un atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 793/93 un Komisijas Regulu (EK) Nr. 1488/94, kā arī Padomes Direktīvu 76/769/EEK un Komisijas Direktīvu 91/155/EEK, Direktīvu 93/67/EEK, Direktīvu 93/105/EK un Direktīvu 2000/21/EK⁽²⁾ ("REACH"), ir radusies konfliktsituācija, kas atrisināta, pamatojoties uz Regulas par atkritumu sūtījumiem 28. panta 1. punktu, nosakot, ka attiecīgais materiāls būtu uzskatāms par atkritumiem.
3. Materiāla reģistrācija atbilstoši REACH noteikumiem nenodrošina to, ka attiecīgās vielas izmantošana neizraisīs vispārēji negatīvo ietekmi uz vidi vai cilvēku veselību, vai arī to, ka viela automātiski pārstās būt par atkritumu. Ja nepastāv attiecīgā lēmuma valsts līmenī, gadījumos kad attiecīgā viela nokļūst valstī, kurā tā vairs netiek uzskatīta par atkritumiem, attiecīgās vielas reģistrācija atbilstoši REACH varētu netikt uzskatīta par spēkā esošu, pamatojoties uz REACH 2. panta 2. punktu.
4. Tā kā attiecīgā viela tika sūtīta pāri robežai bez paziņošanas, attiecīgo pārvadāšanu būtu jāuzskata par "nelikumīgu pārsūtīšanu" atbilstoši Regulas par atkritumu sūtījumiem 2. panta 35. punkta a) apakšpunktam. Šajā gadījumā kompetentai nosūtīšanas iestādei, ievērojot noteikto procedūru, būtu jāiegūst informācija, lai nodrošinātu to, ka attiecīgie atkritumi nogādāti atpakaļ atbilstoši attiecīgās regulas 24. panta 2. punktam, ko Čehijas Republika nepamatoti atsakās veikt. Šis pienākums neesot pretrunā REACH 128. pantam, kas paredz brīvu vielu, maisījumu vai izstrādājumu apriti REACH 3. panta izpratnē, jo atkritumi ir tieši izslēgti no attiecīgās Regulas piemērošanas jomas (skat. REACH 2. panta 2. punktu).

⁽¹⁾ OV 2006 L 190, 1. lpp.

⁽²⁾ OV 2006 L 396, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 6. jūlijā iesniedza Förvaltningsrätten i Malmö, migrationsdomstolen (Zviedrija) – A/Migrationsverket Förvaltningsprocessenheten Malmö

(Lieta C-404/17)

(2017/C 293/26)

Tiesvedības valoda – zviedru

Iesniedzējtiesa

Förvaltningsrätten i Malmö, migrationsdomstolen

Pamatlietas puses

Prasītājs: A

Atbildētāja: Migrationsverket Förvaltningsprocessenheten Malmö

Prejudiciālais jautājums

Vai pieteikums ir uzskatāms par acīmredzami nepamatotu saskaņā ar pārstrādātās patvēruma meklētāju procedūras direktīvas ⁽¹⁾ 31. panta 8. punktu, ja tajā ietvertā pieteicēja informācija ir vērtēta ka ticama un tādējādi ir bijusi šī vērtējuma pamatā, taču nav uzskatāma par pilnīgu, lai pamatotu vajadzību pēc starptautiskās aizsardzības, jo informācija par izcelsmes valsti norāda uz to, ka iestādes nodrošina piemērotu aizsardzību?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 26. jūnija Direktīva 2013/32/ES par kopējām procedūrām starptautiskās aizsardzības statusa piešķiršanai un atņemšanai (OV, L 180, 60. lpp.)

Prasība, kas celta 2017. gada 10. jūlijā – Komisija/Francija

(Lieta C-416/17)

(2017/C 293/27)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – J.-F. Brakeland, W. Roels)

Atbildētāja: Francijas Republika

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, atstājot spēkā pašreizējos noteikumus, kuru mērķis ir novērst nodokļu dubulto ekonomisko uzlikšanu dividendēm un kuri ļauj mātes sabiedrībai no priekšnodokļa, kas tai ir jāmaksā, sadalot tālāk starp saviem akcionāriem dividendes, kuras tā ir saņēmusi no savām meitas sabiedrībām, atskaitīt nodokļa kredītu, kas ir saistīts ar šo dividendžu izmaksāšanu, ja tās nāk no Francijā reģistrētas meitas sabiedrības, bet šādu iespēju nepiedāvā, ja šīs dividendes ir izmaksājuši citā dalībvalstī reģistrēta meitas sabiedrība, jo šajā pēdējā gadījumā minētie tiesību akti nedod tiesības uz nodokļa kredītu, kas ir saistīts ar šādas meitas sabiedrības izmaksātajām dividendēm, tāpēc ka atbilstoši *Conseil d'État* [Valsts padomes] judikatūrai prasījumu par tāda priekšnodokļa atmaksu, kas iekasēts, pārkāpjot Savienības tiesības Tiesas sprieduma lietā C-310/09 *Accor* ⁽¹⁾ izpratnē, apmierināšanā tiek ievēroti šie trīs ierobežojumi:

— tiesības saņemt nelikumīgi iekasētā priekšnodokļa atmaksu ir ierobežotas ar atteikumu ņemt vērā ārpus Francijas reģistrētām zemāka līmeņa meitas sabiedrībām uzlikto nodokli;

— tiesības saņemt nelikumīgi iekasētā priekšnodokļa atmaksu ir ierobežotas ar nesamērīgām pierādīšanas prasībām;

— tiesības saņemt nelikumīgi iekasētā priekšnodokļa atmaksu ir ierobežotas ar nodokļa kredīta limitu līdz vienai trešdaļai no Francijā samaksāto dividendžu apjoma, kuras ir saņemtas no ārpus Francijas reģistrētas meitas sabiedrības, un tā kā *Conseil d'État* [Valsts padome] kā pēdējās instances administratīvā tiesa ir ieviesusi šos ierobežojumus, neiztaujājot Tiesu nolūkā noskaidrot šo ierobežojumu atbilstību Savienības tiesībām,

Francijas Republika nav izpildījusi no līdzvērtības un efektivitātes principa un no Līguma par Eiropas Savienības darbību 49., 63. un 267. panta trešās daļas izrietošos pienākumus;

— piespriest Francijas Republikai atļūdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Eiropas Komisija pārmet Francijai, ka savā pastāvīgā judikatūrā *Conseil d'État* [Valsts padome] kā pēdējās instances administratīvā tiesa ir atteikusies pilnībā izpildīt Tiesas spriedumu lietā C-310/09 *Ministre du Budget, des Comptes publics et de la Fonction publique* pret *Accor SA*, proti, nosakot Savienības tiesībām pretējus ierobežojumus attiecībā uz nepamatoti iekasēta nodokļa, t.i., kustamās mantas priekšnodokļa, atmaksu.

Tiesa savā spriedumā lietā *Accor*, kas tika pieņemts, atbildot uz prejudiciālu jautājumu, konstatēja, ka Francijas fiskālie noteikumi dividenžu dubultās ekonomiskās aplikšanas ar nodokli novēršanai ir diskriminējoši attiecībā uz nodokļu piemērošanu citu ES dalībvalstu izcelsmes dividendēm. Tiesas atzīto nodokļu uzlikšana, kas ir pretrunā Savienības tiesībām, tātad ir jāatļūdzina.

Komisija uzskata, ka Francija neievēro Tiesas spriedumu, norādot trīs konkrētus apsvērumus:

- tā nav ņēmusi vērā ārvalstu zemāka līmeņa meitas sabiedrību jau samaksāto nodokli;
- lai ierobežotu attiecīgo sabiedrību tiesības uz nodokļa atmaksu, tā saglabā prasības par sniedzamajiem pierādījumiem, neievērojot Tiesas noteiktos kritērijus;
- nodokļa kredīta sistēmu tā absolūti ierobežo līdz trešdaļai no ārvalstu meitas sabiedrības tālāk sadalītās dividendes.

Šie pārkāpumi turklāt ir pieļauti tāpēc, ka *le Conseil d'État* [Valsts padome] nav izpildījusi savu pienākumu uzdot Tiesai prejudiciālu jautājumu saskaņā ar LESD 267. pantu.

(¹) Tiesas (pirmā palāta) 2011. gada 15. septembra spriedums lietā C-310/09, *Ministre du Budget, des Comptes publics et de la Fonction publique/Accor SA*, EU:C:2011:581.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (piektā palāta) 2017. gada 11. maija spriedumu lietā T-115/15 *Deza, a.s./ECHA* 2017. gada 11. jūlijā iesniedza *Deza, a.s.*

(Lieta C-419/17)

(2017/C 293/28)

Tiesvedības valoda – čehu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Deza, a.s.* (pārstāvis – *P. Dejl, advokāt*)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Ķimikāliju aģentūra, Dānijas Karaliste, Nīderlandes Karaliste, Zviedrijas Karaliste un Norvēģijas Karaliste

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt Vispārējās tiesas 2017. gada 11. maija spriedumu lietā T-115/15,
- atcelt ECHA 2014. gada 12. decembra Lēmumu Nr. ED/108/2014,
- piespriest ECHA atļūdzināt tiesāšanās izdevumus, kas apelācijas sūdzības iesniedzējai radušies apelācijas tiesvedībā Tiesā un iepriekšējā tiesvedībā Vispārējā tiesā.

Pamati un galvenie argumenti

1. Vispārējā tiesa nepareizi ir interpretējusi un piemērojusi REACH regulu.

Vispārējā tiesa nepareizi ir interpretējusi un piemērojusi REACH regulu. Apelācijas sūdzības iesniedzēja joprojām uzskata, ka ECHA lēmums ir pieņemts *ultra vires*, jo i) ECHA nav pilnvaru papildināt esošo vielas DEHP identifikāciju saskaņā ar REACH regulas 57. panta c) punktu ar jaunu šīs vielas identifikāciju saskaņā ar REACH regulas 57. panta f) punktu; ii) pirms ECHA lēmuma pieņemšanas tika īstenota nelikumīga procedūra; un iii) ar ECHA lēmumu ir apieta juridiski saistoša procedūra, ko Padome un Eiropas Parlaments ir paredzējuši, lai pieņemtu juridiski saistošus/saskaņotus kritērijus tādu vielu identificēšanai, kas var izraisīt endokrīnās sistēmas darbības traucējumus.

2. Vispārējā tiesa nepareizi ir interpretējusi un piemērojusi tiesiskās noteiktības principu.

Tā kā i) ECHA lēmums radīja neskaidru, neprecīzu un neparedzamu tiesisko situāciju, kas apelācijas sūdzības iesniedzējai liedz iespēju uzziņāt precīzu tai uzlikto pienākumu apmēru; ii) nav vispārīgi saistošu/saskaņotu kritēriju tādu vielu identificēšanai, kas var izraisīt endokrīnās sistēmas darbības traucējumus; un iii) ECHA nav pilnvaru papildināt esošo vielas DEHP identifikāciju saskaņā ar REACH regulas 57. panta c) punktu ar tās identifikāciju saskaņā ar REACH regulas 57. panta f) punktu, Vispārējās tiesas secinājums, ka ECHA lēmums nav pretrunā tiesiskās noteiktības principam, ir nepareizs.

3. Vispārējā tiesa pārskatīja ECHA lēmumu tādā veidā, kas ir pretrunā prasībām par ES iestāžu un struktūru lēmumu pārbaudi tiesā, un sagrozīja faktus un pierādījumus.

4. Iepriekš izklāstīto trūkumu dēļ Vispārējā tiesa ir pārkāpusi apelācijas sūdzības iesniedzējas tiesības un principus, kas ir paredzēti Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijā un Eiropas Savienības Pamattiesību hartā, ir īpaši tiesības uz taisnīgu lietas izskatīšanu, tiesības netraucēti izmantot savu īpašumu un tiesiskās noteiktības principu.

Prasība, kas celta 2017. gada 14. jūlijā – Eiropas Komisija/Īrija

(Lieta C-427/17)

(2017/C 293/29)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – K. Mifsud-Bonnici, E. Manhaeve)

Atbildētāja: Īrija

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka, 14 aglomerācijās nenodrošinot vienotajā komunālo notekūdeņu un lietus notekūdeņu kanalizācijas sistēmā savāktu ūdeņu uzglabāšanu un novadišanu attīrīšanai saskaņā ar Padomes Direktīvas 91/271/EEK par komunālo notekūdeņu attīrīšanu⁽¹⁾ prasībām, Īrija nav izpildījusi Padomes Direktīvas 91/271/EEK 3. panta 1. punktā, 3. panta 2. punktā, I pielikuma A. daļā un 1. zemsvītras piezīmē paredzētos pienākumus;
- atzīt, ka, neieviešot atkārtotu vai līdzvērtīgu attīrīšanu vai nesniedzot pietiekamus pierādījumus, lai šajā ziņā apliecinātu atbilstību Padomes Direktīvai 91/271/EEK attiecībā uz 25 aglomerācijām, Īrija nav izpildījusi Padomes Direktīvas 91/271/EEK 4. panta 1. un 3. punktā paredzētos pienākumus vienkopus ar 10. pantā un I pielikuma B. daļā paredzētajām prasībām;
- atzīt, ka, nenodrošinot, ka komunālie notekūdeņi, kas nonāk 21 aglomerācijas kanalizācijas sistēmās, pirms izvadīšanas jutīgajās zonās tiek pakļauti stingrākai attīrīšanai nekā noteikts 4. pantā un saskaņā ar Padomes Direktīvas 91/271/EEK I pielikuma B. daļu, Īrija nav izpildījusi Padomes Direktīvas 91/271/EEK 5. panta 2. un 3. punktā paredzētos pienākumus vienkopus ar 10. pantā un I pielikuma B. daļā paredzētajām prasībām;

- atzīt, ka, nenodrošinot, ka notekūdeņu novadīšana no komunālo notekūdeņu attīrīšanas iekārtām *Arklow* (IEAG_547) un *Castlebridge* (IEAG_515) aglomerācijās notiek, pamatojoties uz iepriekšējiem noteikumiem un/vai īpašu atļauju, Īrija nav izpildījusi Padomes Direktīvas 91/271/EEK 12. pantā paredzētos pienākumus;
- piespriest Īrijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Padomes Direktīvas 91/271/EEK 3. panta 1. punktā dalībvalstīm ir noteikts pienākums nodrošināt, lai aglomerācijām virs noteikta lieluma būtu komunālo notekūdeņu kanalizācijas sistēmas. Ja dalībvalsts nolemj ieviest vienotu komunālo un lietus notekūdeņu kanalizācijas un attīrīšanas sistēmu, šai sistēmai jābūt izveidotai tā, lai nodrošinātu, ka savākie ūdeņi tiek uzglabāti un novadīti attīrīšanai, ņemot vērā gan klimatiskos apstākļus, gan izmaiņas gadalaikos. Pamatojoties uz datiem, kas ir saņemti 7. un 8. ziņojumā atbilstoši Direktīvas 15. pantam, kā arī pamatojoties uz pārrunām ar Īriju pirmstiesas stadijā, Komisija uzskata, ka Īrija šo pienākumu nav izpildījusi 14 aglomerācijās, jo nav ieviesta kanalizācijas sistēma vai notiek pārmērīga noplūde.

Padomes Direktīvas 91/271/EEK 4. panta 1. punktā dalībvalstīm ir noteikts pienākums nodrošināt, lai aglomerācijās virs noteikta lieluma pirms novadīšanas notiktu atkārtota vai līdzvērtīga attīrīšana. Turklāt Direktīvas 4. panta 3. punktā dalībvalstīm ir noteikts pienākums nodrošināt, lai novadīšana no komunālo notekūdeņu attīrīšanas iekārtām atbilstu Direktīvas I pielikuma B. daļas prasībām. Izvērtējusi Īrijas iesniegtos datus, Komisija uzskata, ka Īrija 4. panta prasības nav izpildījusi 25 aglomerācijās, jo trūkst attīrīšanas iekārtas, esošās attīrīšanas iekārtas nespēj attīrīt visu attiecīgo aglomerāciju radīto notekūdeņu daudzumu, nav ievēroti I pielikuma B. daļas standarti vai arī nav izpildītas Direktīvas 3. panta prasības.

Padomes Direktīvā 91/271/EEK 5. pantā dalībvalstīm ir noteikts arī pienākums identificēt jutīgas zonas un aglomerācijās virs noteikta lieluma izvadīšanu šajās zonās pakļaut stingrākai attīrīšanai nekā noteikts 4. pantā atbilstoši I pielikuma B. daļai. Izvērtējusi Īrijas iesniegtos datus, Komisija uzskata, ka Īrija Direktīvas 5. pantu nav pareizi piemērojusi attiecībā uz 21 aglomerāciju.

Padomes Direktīvas 91/271/EEK 12. pantā ir noteikts, ka kompetentajām iestādēm ir jānodrošina, ka notekūdeņu novadīšana no komunālo notekūdeņu attīrīšanas iekārtām notiek, pamatojoties uz iepriekšējiem noteikumiem un/vai īpašu atļauju. Pamatojoties uz Īrijas iesniegto informāciju, Komisija uzskata, ka Īrija nav izpildījusi 12. panta prasības attiecībā uz divām aglomerācijām, kurās attīrīšanas iekārtas darbojas bez derīgas atļaujas.

(¹) OV 1991, L 135, 40. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (devītā palāta) 2017. gada 4. maija spriedumu lietā T-744/14 *Meta Group*/Komisija 2017. gada 15. jūlijā iesniedza *Meta Group Srl*

(Lieta C-428/17 P)

(2017/C 293/30)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Meta Group Srl* (pārstāvis – *A. Formica*, advokāts)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt un/vai pārskatīt 2017. gada 4. maija spriedumu *Meta Group*/Komisija T-744/14, jo tajā ir pieļautas kļūdas tiesību piemērošanā un tas nav pamatots;

- līdz ar to atzīt, ka Komisija nav izpildījusi savas finansiālās saistības, kas izriet no dotāciju līgumiem FP5-6 un CIP par kopējo summu EUR 566 377,63, kas atbilst dotācijām, kuras bija jāizmaksā, bet kuras nav tikušas izmaksātas, kā arī atzīt par prettiesisku ieskaitu, kas veikts saistībā ar prasītājas prasījumiem;
- tādejādi piespriest Komisijai samaksāt prasītājam minēto summu EUR 566 377,63 apmērā, kopā ar nokavējuma procentiem un monetāro revalvāciju;
- kā arī piespriest Komisijai atlīdzināt prasītājam nodarītos zaudējumus par kopējo summu EUR 815 000 vai par lielāku summu, ko [Tiesa] noteiktu šīs tiesvedības noslēgumā, kopā ar papildu zaudējumiem, kas izriet no iepriekš minētā ieskaita prettiesiskuma.

Pamati un galvenie argumenti

- I. *Beļģijas Civilkodeksa 1134. un 1135. panta par līgumu saistošo spēku un pienākumu labticīgi izpildīt līgumus nepareiza un/vai kļūdaina piemērošana. Beļģijas Civilkodeksa 1156., 1157. un 1161. panta par līgumu interpretāciju nepareiza un/vai kļūdaina piemērošana. Savienības tiesību principu saistībā ar līguma saistošo spēku, līguma labticīgu izpildi un interpretāciju un tiesisko noteiktību nepareiza un/vai kļūdaina piemērošana.*

Noraidot trešo prasības pamatu, pārsūdzētajā spriedumā ir pārkāpti Beļģijas *Code civil* [Civilkodeksa] un Savienības tiesību noteikumi par līgumu saistošo spēku, jo tajā nav atzīts, ka līguma *Ecolink+* papildinājuma 47. lappusē ietvertajam līguma noteikumam ir saistošs spēks starp pusēm, un nav atzīts, ka tajā iekļautā atsauce uz līgumam pievienoto metodoloģiju nav atsauce uz *META* piedāvāto metodoloģiju, kuru tā bija iesniegusi Komisijai 2009. gada 21. decembrī.

- II. *FP6 pamatnostādņu II.20. panta nepareiza un/vai kļūdaina piemērošana. LESD 179. panta par Kopienu programmām nepareiza un/vai kļūdaina piemērošana. Beļģijas Civilkodeksa 1134., 1135., 1156., 1157. un 1161. panta nepareiza un/vai kļūdaina piemērošana. Saskaņotības principa pārkāpums.*

Noraidot ceturto un piekto prasības pamatu, pārsūdzētajā spriedumā ir pārkāpts saskaņotības princips, FP6 pamatnostādņēs paredzētie kritēriji un Beļģijas *Code civil* noteikumi par līgumu labticīgu izpildi, jo, lai gan tajā tika atzīts, ka FP6 pamatnostādņu noteikumiem nav saistoša spēka, tajā tika noteikta to stingra un absolūta piemērošana lietas faktiskajiem apstākļiem, it īpaši saistībā ar iekšējo konsultantu izmaksām.

- III. *Savienības procesuālo tiesību principu pārkāpums saistībā ar tiesībām uz aizstāvību un sacīkstes principa pilnīgu ievērošanu. Reglamenta 64. panta pārkāpums. Pilnīgs pamatojuma trūkums par strīdā būtisku jautājumu.*

Noraidot pirmos divus prasības pamatus, pārsūdzētajā spriedumā ir pārkāpti Savienības tiesību principi saistībā ar sacīkstes principa pilnīgu ievērošanu un tiesībām uz aizstāvību, kā arī Reglamenta 64. pants, jo tajā nav izvērtēti tiesību argumenti, kurus prasītāja bija norādījusi savos apsvērumos par dokumentu "E.4. pielikums", ko Komisija šajā tiesvedībā bija iesniegusi tikai tiesas sēdē, nekritiski pieņemot pretējās puses apgalvojumus un nepietiekami pamatojot savus konstatējumus.

- IV. *Guide to Financial Issues relating to Indirect Actions of the Sixth Framework Programmes un Septītās pamatprogrammas noteikumu nepareiza un/vai kļūdaina piemērošana. Acīmredzama kļūda lietas faktus noteicošā elementa vērtējumā.*

Noraidot pirmos divus prasības pamatus, pārsūdzētajā spriedumā ir pārkāptas arī Sestās programmas finanšu pamatnostādnes un sagrozīti lietas fakti, kļūdaini un maldinoši aprēķinot stundas, kas veltītas ar projektu *Bridge* saistītajam līgumam, proti, pamatojoties uz tajā norādīto, ka pakalpojumu sniedzēja partneris ir strādājis katru mēneša dienu astoņas stundas pēc kārtas, kas tika veltītas tikai ar šo līgumu saistītajām darbībām.

V. *Beļģijas Civilt kodeksa 1134., 1135., 1156., 1157. un 1161. panta nepareiza un/vai kļūdaina piemērošana. Savienības tiesiskās palāvēības principa pārkāpums, jo tas ir piemērojams arī privāttiesību subjektam, kas ir iesaistīts līgumattiecībās ar publisko tiesību subjektu.*

Noraidot sesto prasības pamatu, pārsūdzētajā spriedumā ir pārkāpti civiltiesību noteikumi par līgumu saistošo spēku un nav ievērots līgumu labticīgas izpildes princips, jo tajā nav atzīts, ka Komisijas rīcība, kuras noslēdzošais moments bija papildinājuma parakstīšana, bija radījusi prasītājam tiesisko palāvēību, ka tās piedāvātā metodoloģija tiks pieņemta.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (ceturtā palāta paplašinātā sastāvā) 2017. gada 16. maija spriedumu lietā T-122/15 *Landeskreditbank Baden-Württemberg – Förderbank*/Eiropas Centrālā banka 2017. gada 26. jūlijā iesniedza *Landeskreditbank Baden-Württemberg – Förderbank*

(Lieta C-450/17 P)

(2017/C 293/31)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Landeskreditbank Baden-Württemberg – Förderbank* (pārstāvji – A. Glos, T. Lübbig un M. Benzing, advokāti)

Pārējās lietas dalībnieces: Eiropas Centrālā banka (ECB), Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt Vispārējās tiesas 2017. gada 16. maija spriedumu lietā T-122/15;
- atcelt ECB 2015. gada 5. janvāra lēmumu (Nr. ECB/SSM/15/1 – OSK11LSPWNVBNQWU0W18/3), izdodot rīkojumu par seku, kas saistītas ar ECB 2014. gada 1. septembra lēmuma (Nr. ECB/SSM/14/1 – OSK11LSPWNVBNQWU0W18/1) aizstāšanu, atstāšanu spēkā;
- pakārtoti, atcelt minēto Vispārējās tiesas spriedumu un nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai;
- piespriest ECB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Apelācijas pamati un galvenie argumenti

1. Ar pirmo apelācijas pamatu tiek apgalvots Savienības tiesību pārkāpums, interpretējot un piemērojot Regulas Nr. 1024/2013⁽¹⁾ 6. panta 4. punktu un Regulas Nr. 468/2014⁽²⁾ 70. pantu

Vispārējā tiesa esot nepareizi interpretējusi attiecīgās Regulas Nr. 1024/2013 (VUM regula) 6. panta 4. punkta otrās daļas normas, skatītas kopā ar Regulas Nr. 468/2014 (VUM pamatregula) 70. panta 1. punktu. Tā esot kļūdaini secinājusi, ka “īpaši apstākļi”, kas liek iestādi uzskatīt par mazāk nozīmīgu, ir tikai tad, ja valsts iestāžu veikta tieša uzraudzība ir labāk piemērota VUM regulas mērķu sasniegšanai nekā tieša ECB uzraudzība. Vispārējā tiesa savu interpretāciju balstot vienīgi uz VUM pamatregulas angļu valodas redakciju un pārkāpjot principu, ka visu valodu redakcijām ir vienāds spēks. Vispārējā tiesa kļūdaini neesot interpretējusi tiesību normas, izmantojot augstākstāvošas tiesības, tas ir, samērīguma principu, kas attiecas uz kompetenci. Tā esot kļūdaini noraidījusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, ECB novērtējot faktiskos apstākļus, un tā esot tikpat maz, kā iepriekš ECB, pārbaudījusi, vai “īpašu apstākļu” dēļ atbilstoši VUM regulas 6. panta 4. punkta otrajai daļai, skatītai kopā ar VUM pamatregulas 70. panta 1. punktu, apelācijas sūdzības iesniedzēja ir jāuzskata par mazāk nozīmīgu iestādi, pamatojoties uz tās apgalvotajiem īpašajiem un faktiskajiem apstākļiem. Tādējādi Vispārējā tiesa pārkāpjot savu pienākumu aptveroši pārbaudīt apstrīdētajā lēmumā pieļautās kļūdas vērtējumā.

2. Ar otro apelācijas pamatu tiek apgalvota apstrīdētā lēmumu sagrozīšana un prasību pamatojumam kļūdainis novērtējums

Vispārējā tiesa esot sagrozījusi apstrīdētā lēmuma pamatojumu un aizstājusi ECB pamatojumu pati ar savu. Tā kā tā sagroza apstrīdētā lēmuma saturu, tā neesot atzinusi, ka tas neatbilst Savienības tiesību prasībām un pienākumam norādīt pamatojumu, proti, apstrīdētā lēmuma pamatojums neesot konsekvents un esot iekšēji pretrunīgs.

3. Ar trešo apelācijas pamatu tiek apgalvota Vispārējās tiesas procesuāla kļūda, iesaistot aspektus, kas nav tiesvedības priekšmets

Vispārējās tiesas spriedums pārkāpjot apelācijas sūdzības iesniedzējas tiesības uz tikt uzklautai un uz sacīkstes principu balstītas tiesvedības principu. Sprieduma pamatojumā esot norādīti lēmuma pieņemšanai būtiski aspekti, kas neesot pat apspriesti tiesas sēdē.

⁽¹⁾ Padomes 2013. gada 15. oktobra Regula (ES) Nr. 1024/2013, ar ko Eiropas Centrālajai bankai uztic īpašus uzdevumus saistībā ar politikas nostādņēm, kas attiecas uz kredītiestāžu prudenciālo uzraudzību, OV L 287, 63. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Centrālās bankas 2014. gada 16. aprīļa Regula (ES) Nr. 468/2014, ar ko izveido Vienotā uzraudzības mehānisma pamatstruktūru Eiropas Centrālās bankas sadarbībai ar nacionālajām kompetentajām un norīkotajām iestādēm (VUM pamatregula), OV L 141, 1. lpp.

VISPĀRĒJĀ TIESA

Vispārējās tiesas 2017. gada 20. jūlija spriedums – ADR Center/Komisija

(Lieta T-644/14) ⁽¹⁾

Finanšu atbalsts — Vispārējā programma “Pamattiesības un tiesiskums” laikposmā no 2007. līdz 2013. gadam — Īpašā programma “Civiltiesības” — Prasība atcelt tiesību aktu — Lēmums, kas ir izpildes rīkojums — LESD 299. pants — Akta izdevēja kompetence — Labas pārvaldības princips — Prasība noteikt Komisijai pienākumu izmaksāt atlikušo summu, kas ir izmaksājama atbilstoši nolīgumiem par subsīdijām — Prasības daļēja pārkvalificēšana — Šķērējklauzula — Vispārējās tiesas kompetence — Pieļaujamās izmaksas

(2017/C 293/32)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: ADR Center SpA (Roma, Itālija) (pārstāvji – L. Tantalo, vēlāk A. Guillerme, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – sākotnēji J. Estrada de Solà un L. Cappelletti, vēlāk J. Estrada de Solà un S. Delaude)

Priekšmets

Pirmkārt, ar LESD 263. pantu pamatota prasība atcelt Komisijas 2014. gada 27. jūnija Lēmumu C(2014) 4485, final, par daļēju prasītajai izmaksātā finansiālā ieguldījuma atgūšanu, izpildot trīs nolīgumus par subsīdijām, kas ir noslēgti saistībā ar īpašo programmu “Civiltiesības”, un, otrkārt, ar LESD 272. pantu pamatota prasība noteikt Komisijai pienākumu tai izmaksāt atlikušo summu, kas ir izmaksājama atbilstoši trīs nolīgumiem par subsīdijām EUR 49 172,52 apmērā, kā arī zaudējumu atlīdzību un procentus.

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) ADR Center SpA atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus, ieskaitot šīs iestādes izdevumus saistībā ar pagaidu noregulējuma procedūru, un sedz pusi no saviem tiesāšanās izdevumiem, ieskaitot savus izdevumus saistībā ar pagaidu noregulējuma procedūru;
- 3) Komisija atlīdzina pusi no ADR Center tiesāšanās izdevumiem, ieskaitot pusi no tās izdevumiem saistībā ar pagaidu noregulējuma procedūru.

⁽¹⁾ OV C 388, 3.11.2014.

Vispārējās tiesas 2017. gada 20. jūlija spriedums – Spānija/Komisija

(Lieta T-143/15) ⁽¹⁾

ELGF un ELFLA — No finansējuma izslēgti izdevumi — Spānijas izdevumi — Atsaistīts tiešais atbalsts par 2008. un 2009. pieprasījuma gadu — Kontroles sistēmas trūkumi — Kontroles izlases noteikšana — Pierādīšanas pienākums — Atbalsts lauku attīstībai Kastīlijas un Leonas autonomajā kopienā 2009. un 2010. pieprasījuma gadā — Pārbaudes uz vietas — Galvenās kontroles — Samērīgums

(2017/C 293/33)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Spānijas Karaliste (pārstāvji – M. Sampol Pucurull un M. J. García-Valdecasas Dorrego)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – D. Triantafyllou un I. Galindo Martín)

Priekšmets

Prasība, kas ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar kuru lūdz daļēji atcelt Komisijas 2015. gada 16. janvāra Īstenošanas lēmumu (ES) 2015/103, ar ko no Eiropas Savienības finansējuma izslēdz konkrētus dalībvalstu izdevumus, kurus tās attiecinājušas uz Eiropas Lauksaimniecības garantiju fondu (ELGF) un uz Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai (ELFLA) (OV 2015, L 16, 33. lpp.).

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Komisijas 2015. gada 16. janvāra Īstenošanas lēmumu (ES) 2015/103, ar ko no Eiropas Savienības finansējuma izslēdz konkrētus dalībvalstu izdevumus, kurus tās attiecinājušas uz Eiropas Lauksaimniecības garantiju fondu (ELGF) un uz Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai (ELFLA), ciktāl tas attiecas uz finanšu korekciju, kas Spānijas Karalistei piemērota, pamatojoties uz izmeklēšanu AA/2009/007/ES par 2009. pieprasījuma gadu;
- 2) prasību pārējā daļā noraidīt;
- 3) katrs lietas dalībnieks sedz savus tiesāšanās izdevumus pats.

⁽¹⁾ OV C 178, 1.6.2015.

Vispārējās tiesas 2017. gada 20. jūlija spriedums – Beļģija/Komisija

(Lieta T-287/16) ⁽¹⁾

**ELGF un ELFLA — No finansējuma izslēgti izdevumi — Beļģijas izdevumi — Eksporta kompensācijas —
Atgūšanas neesamība, kas izriet no dalībvalsts iestādei piedēvējamas nolaidības — Visu tiesību
aizsardzības līdzekļu neizsmelšana — Samērīgums**

(2017/C 293/34)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Beļģijas Karaliste (pārstāvji – sākotnēji J.-C. Halleux un M. Jacobs, vēlāk M. Jacobs, L. Van den Broeck un J. Van Holm, pārstāvji, kam palīdz É. Grégoire un J. Mariani, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – A. Bouquet un P. Ondrůšek)

Priekšmets

Prasība, kura ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar kuru lūdz atcelt Komisijas 2016. gada 17. marta Īstenošanas lēmumu (ES) 2016/417, ar ko no Eiropas Savienības finansējuma izslēdz konkrētus dalībvalstu izdevumus, kurus tās attiecinājušas uz Eiropas Lauksaimniecības garantiju fondu (ELGF) un uz Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai (ELFLA) (OV 2016, L 75, 16. lpp.), ciktāl ar to no minētā finansējuma attiecībā uz Beļģijas Karalisti tiek izslēgta summa EUR 9 601 619,00 apmērā.

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Beļģijas Karaliste atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 270, 25.7.2016.

Vispārējās tiesas 2017. gada 20. jūlija spriedums – Cafés Pont/EUIPO – Giordano Vini (“Art’s Café”)(Lieta T-309/16) ⁽¹⁾**Eiropas Savienības preču zīme — Atcelšanas process — Eiropas Savienības grafiska preču zīme “Art’s Café” — Preču zīmes faktiskā izmantošana — Regulas (EK) Nr. 207/2009 15. panta 1. punkts un 51. panta 1. punkts**

(2017/C 293/35)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Cafés Pont, SL (Sabadela, Spānija) (pārstāvji – E. Manresa Medina un J. Manresa Medina, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis – S. Bonne)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Giordano Vini SpA (Diano d’Alba, Itālija) (pārstāvji – F. Jacobacci un L. Ghedina, advokāti)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas otrās padomes 2016. gada 1. aprīļa lēmumu lietā R 1110/2015-2 attiecībā uz atcelšanas procesu starp Giordano Vini un Cafés Pont

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Cafés Pont, SL atļūdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 296, 16.8.2016.**Vispārējās tiesas 2017. gada 20. jūlija spriedums – Mediaexpert/EUIPO – Mediaexpert (“mediaexpert”)**(Lieta T-780/16) ⁽¹⁾**Eiropas Savienības preču zīme — Spēkā neesamības atzīšanas process — Eiropas Savienības grafiska preču zīme “mediaexpert” — Agrāka valsts vārdiska preču zīme “mediaexpert” — Relatīvs atteikuma pamats — Regulas (EK) Nr. 207/2009 53. panta 1. punkta a) apakšpunkts un 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Pierādījumi par agrākas preču zīmes pastāvēšanu, spēkā esamību un aizsardzības apjomu — Agrākās preču zīmes reģistrācijas apliecība — Tulkojums — Regulas (EK) Nr. 2868/95 noteikumi 37. – 39. noteikums un 98. noteikuma 1. punkts — Tiesiskā palāvība**

(2017/C 293/36)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Mediaexpert sp. z o.o. (Varšava, Polija) (pārstāvis – J. Aftyka, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis – A. Folliard-Monguiral)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Mediaexpert S.A. (Varšava)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2016. gada 11. augusta lēmumu lietā R 2583/2015-1, attiecībā uz spēkā neesamības atzīšanas procesu starp Mediaexpert sp. z o.o. un Mediaexpert S.A.

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) *Mediaexpert sp. z o.o.* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 6, 9.1.2017.

Vispārējās tiesas 2017. gada 19. jūlija rīkojums – BPC Lux 2 u.c./Komisija

(Lieta T-812/14) ⁽¹⁾

Prasība atcelt tiesību aktu — Valsts atbalsts — Portugāles iestāžu atbalsts finanšu iestādes Banco Espírito Santo noregulējumam — Pagaidu bankas izveide un kapitalizācija — Lēmums, ar kuru atbalsts ir atzīts par saderīgu ar iekšējo tirgu — Intereses celt prasību neesamība — Nepieņemamība

(2017/C 293/37)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: *BPC Lux 2 Sàrl* (*Senningerberg*, Luksemburga) un 19 citi prasītāji, kuru vārdi ir ietverti rīkojuma pielikumā (pārstāvji – *P. Fajardo*, advokāts, *J. Webber* un *M. Steenson*, *solicitors*, un *K. Bacon*, *QC*)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – *L. Flynn* un *P.-J. Loewenthal*)

Persona, kas iestājusies lietā atbildētājas atbalstam: Portugāles Republika (pārstāvji – *L. Inez Fernandes* un *S. Jaulino*, piedaloties *M. Mendes Pereira*, advokāts)

Priekšmets

Prasība atbilstoši LESD 263. pantam, kurā ir lūgts atcelt Komisijas 2014. gada 3. augusta Lēmumu C(2014) 5682 *final* par valsts atbalstu SA.39250 (2014/N) – Portugāle – *Banco Espírito Santo* noregulējums

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt kā nepieņemamu;
- 2) *BPC Lux 2 Sàrl* un pārējie prasītāji, kuru vārdi ir ietverti pielikumā, sedz savus tiesāšanās izdevumus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus, kas tai ir radušies šajā tiesvedībā un pagaidu noregulējuma tiesvedībā;
- 3) Portugāles Republika sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

⁽¹⁾ OV C 46, 9.2.2015.

Vispārējās tiesas 2017. gada 19. jūlija rīkojums – De Masi/Komisija

(Lieta T-423/16) ⁽¹⁾

Prasība atcelt tiesību aktu — Piekļuve dokumentiem — Regula (EK) Nr. 1049/2001 — Dokumenti, kas attiecas uz Padomes izveidotās Rīcības kodeksa jautājumu (uzņēmējdarbības nodokļi) grupas darbu — Atbilde uz sākotnējiem pieteikumiem pēc pieņemama risinājuma panākšanas — Apstiprinoša lēmuma neesamība — Nepieņemamība

(2017/C 293/38)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Fabio De Masi* (Brisele, Beļģija) (pārstāvis – *A. Fischer-Lescano*, profesors)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – sākotnēji J. Baquero Cruz un F. Erlbacher, vēlāk J. Baquero Cruz)

Priekšmets

Prasība, kas pamatota ar LESD 263. pantu un ar ko tiek lūgts atcelt Komisijas lēmumus, kuri ir ietverti, pirmkārt, 2016. gada 20. maija vēstulē, un, otrkārt, 2016. gada 13. jūlija vēstulē, ar ko tika atbildēts uz prasītāja, pamatojoties uz Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 30. maija Regulu (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV L 145, 31.5.2001., 43. lpp.), iesniegtajiem pieteikumiem par piekļuvi Rīcības kodeksa jautājumu (uzņēmējdarbības nodokļi) grupas dokumentiem

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt kā acīmredzami nepieņemamu;
- 2) Fabio De Masi sedz savus un atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus

⁽¹⁾ OV C 371, 10.10.2016.

Vispārējās tiesas 2017. gada 19. jūlija rīkojums – Pfizer un Pfizer *santé familiale*/Komisija (Lieta T-716/16) ⁽¹⁾

Prasība atcelt tiesību aktu — Muitas savienība — Kopējais muitas tarifs — Tarifu un statistikas nomenklatūra — Klasifikācija Kombinētajā nomenklatūrā — Tarifu apakšpozīcijas — Muitas nodokļi, kas piemērojami precēm, kas klasificētas šajās tarifu apakšpozīcijās — Reglamentējošs akts, kas saistīts ar īstenošanas pasākumiem — Individuāla skāruma neesamība — Nepieņemamība

(2017/C 293/39)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Pfizer Ltd (Sendviča, Apvienotā Karaliste) un Pfizer *Santé familiale* (Parīze, Francija) (pārstāvji – L. Catrain González, advokāte, un E. Wright, *barrister*)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – A. Caeiros un K. Skelly)

Priekšmets

Prasība, kura ir celta uz LESD 263. panta pamata un kurā ir lūgts daļēji atcelt Komisijas 2016. gada 8. jūlija Īstenošanas regulu (ES) 2016/1140 par atsevišķu preču klasifikāciju kombinētajā nomenklatūrā (OV 2016, L 189, 1. lpp.).

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt kā nepieņemamu;
- 2) Pfizer Ltd un Pfizer *Santé familiale* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 462, 12.12.2016.

**Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2017. gada 21. jūlija rīkojums – PGNiG Supply & Trading/Komisija
(Lieta T-849/16 R)**

Pagaidu noregulējums — Dabaszāzes iekšējais tirgus — Direktīva 2009/73/EK — Bundesnetzagentur lūgums grozīt atkāpšanās no Savienības noteikumiem par OPAL cauruļvada izmantošanu nosacījumus — Komisijas lēmumus par atkāpšanās no Savienības noteikumiem nosacījumu grozīšanu — Pieteikums par piemērošanas apturēšanu — Steidzamības neesamība

(2017/C 293/40)

Tiesvedības valoda – poļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: PGNiG Supply & Trading GmbH (Minhene, Vācija) (pārstāvis – M. Jeżewski, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – O. Beynet un K. Herrmann)

Persona, kas iestājusies lietā atbildētājas atbalstam: Vācijas Federatīvā Republika (pārstāvji – T. Henze un R. Kanitz)

Priekšmets

Pieteikums, kas ir pamatots ar LESD 278. un 279. pantu un ar ko tiek lūgts apturēt Komisijas 2016. gada 28. oktobra Lēmuma C(2016) 6950, *final*, par grozījumiem nosacījumos par atkāpšanos saistībā ar OPAL cauruļvadu no noteikumiem par trešo personu piekļuvi un Direktīvā 2003/55/EK noteikto cenu regulējumu izpildi

Rezolutīvā daļa:

- 1) pieteikumu par pagaidu noregulējumu noraidīt;
- 2) 2016. gada 23. decembra rīkojumu lietā PGNiG Supply & Trading/Komisija (T-849/16 R) atcelt;
- 3) lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu atlikt.

**Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2017. gada 21. jūlija rīkojums – Polija/Komisija
(Lieta T-883/16 R)**

Pagaidu noregulējums — Dabaszāzes iekšējais tirgus — Direktīva 2009/73/EK — Bundesnetzagentur lūgums grozīt atkāpšanās no Savienības noteikumiem par OPAL cauruļvada izmantošanu nosacījumus — Komisijas lēmumus par atkāpšanās no Savienības noteikumiem nosacījumu grozīšanu — Pieteikums par piemērošanas apturēšanu — Steidzamības neesamība

(2017/C 293/41)

Tiesvedības valoda – poļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Polijas Republika (pārstāvji – B. Majczyna, M. Kawnik un K. Rudzińska)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – O. Beynet un K. Herrmann)

Persona, kas iestājusies lietā prasītājas atbalstam: Lietuvas Republika (pārstāvji – D. Kriaučiūnas un R. Krasuckaitė)

Persona, kas iestājusies lietā atbildētājas atbalstam: Vācijas Federatīvā Republika (pārstāvji – T. Henze un R. Kanitz)

Priekšmets

Pieteikums, kas ir pamatots ar LESD 278. un 279. pantu un ar ko tiek lūgts apturēt Komisijas 2016. gada 28. oktobra Lēmuma C(2016) 6950, *final*, par grozījumiem nosacījumos par atkāpšanos saistībā ar OPAL cauruļvadu no noteikumiem par trešo personu piekļuvi un Direktīvā 2003/55/EK noteikto cenu regulējumu izpildi

Rezolutīvā daļa:

- 1) pieteikumu par pagaidu noregulējumu noraidīt;
- 2) 2016. gada 23. decembra rīkojumu lietā Polija/Komisija (T-883/16 R) atcelt;
- 3) lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu atlikt.

Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2017. gada 21. jūlija rīkojums – Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo/Komisija**(Lieta T-130/17 R)****Pagaidu noregulējums — Dabaszgāzes iekšējais tirgus — Direktīva 2009/73/EK — Bundesnetzagentur lūgums grozīt atkāpšanās no Savienības noteikumiem par OPAL cauruļvada izmantošanu nosacījumus — Komisijas lēmumus par atkāpšanās no Savienības noteikumiem nosacījumu grozīšanu — Pieteikums par piemērošanas apturēšanu — Steidzamības neesamība**

(2017/C 293/42)

Tiesvedības valoda – poļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A. (Varšava, Polija) (pārstāvis – M. Jeżewski, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – O. Beynet un K. Herrmann)

Persona, kas iestājusies lietā atbildētājas atbalstam: Vācijas Federatīvā Republika (pārstāvji – T. Henze un R. Kanitz)

Priekšmets

Pieteikums, kas ir pamatots ar LESD 278. un 279. pantu un ar ko tiek lūgts apturēt Komisijas 2016. gada 28. oktobra Lēmuma C(2016) 6950, *final*, par grozījumiem nosacījumos par atkāpšanos saistībā ar OPAL cauruļvadu no noteikumiem par trešo personu piekļuvi un Direktīvā 2003/55/EK noteikto cenu regulējumu izpildi

Rezolutīvā daļa:

- 1) pieteikumu par pagaidu noregulējumu noraidīt;
- 2) lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu atlikt.

Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2017. gada 21. jūlija rīkojums – Argus Security Projects/EĀDD**(Lieta T-131/17 R)****Pagaidu noregulējums — EĀDD — Atgūšana ieskaita veidā — Pieteikums par pagaidu pasākumu noteikšanu — Finansiāls kaitējums — Rūpības pienākums — Steidzamības neesamība**

(2017/C 293/43)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Argus Security Projects Ltd (Limasola, Kipra) (pārstāvji – T. Bontinck un A. Guillerme, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Ārējās darbības dienests (EĀDD) (pārstāvji – S. Marquardt, pārstāvis, kam palīdz B. Allemeersch, W. De Meester un G. Scraeyen, advokāti)

Priekšmets

Prasība, kas pamatota ar LESD 278. un 279. pantu un ar kuru tiek prasīts noteikt pagaidu pasākumus, pirmkārt, attiecībā uz Komisijas, kas rīkojas EĀDD grāmatveža vārdā, lēmumu par ieskaitu par attiecīgām summām EUR 100 600, EUR 41 522 un EUR 52 600 (lēmumi paziņoti 2017. gada 15. martā), EUR 58 924 (lēmums paziņots 2017. gada 7. aprīlī) un par EUR 41 422 (lēmums paziņots 2017. gada 19. aprīlī) izpildes apturēšanu un, otrkārt, noteikt pienākumu EĀDD turpmāk atturēties no lēmuma par ieskaitu pieņemšanas attiecībā uz prasītāju līdz galīgā nolēmuma pieņemšanai par strīdu, kas saistīta ar pamatlīguma 2008/14/SEC/RELEX/K8 izpildi, ko izskata Briseles pirmās instances tiesa (Beļģija).

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu atlikt.

**Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2017. gada 20. jūlija rīkojums – *António Conde & Companhia*/Komisija
(Lieta T-244/17 R)**

***Pagaidu pasākumi — Zvejas kuģis — Ziemeļrietumu Atlantijas zvejniecības organizācija —
Pieņemamība — Pieteikums par pagaidu noregulējumu — Intereses neesamība***

(2017/C 293/44)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *António Conde & Companhia, SA* (*Gafanha de Nazaré*, Portugāle) (pārstāvis – *J.R. García-Gallardo Gil-Fournier*, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – *A. Bouquet, A. Lewis* un *F. Moro*)

Priekšmets

Prasība, kas ir celta, pamatojoties uz LESD 278. un 279. pantu, kurā tiek lūgts noteikt pagaidu pasākumus, kuru mērķis ir uzlikt par pienākumu Eiropas Komisijai atturēties no spiediena izdarīšanas uz Portugāles Republiku attiecībā uz zvejas kuģa *Calvão* izslēgšanu no to kuģu saraksta, kas kuģo zem Portugāles karoga, kuriem atļauts zvejot NAFO pārvaldības apgabalā.

Rezolutīvā daļa:

- 1) pieteikumu par pagaidu noregulējumu noraidīt;
- 2) lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu atlikt.

Prasība, kas celta 2017. gada 14. jūnijā – *TE*/Komisija

(Lieta T-392/17)

(2017/C 293/45)

Tiesvedības valoda – čehu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *TE* (pārstāvis – *J. Bartončík*, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāja prasījumi:

- atcelt Eiropas Biroja krāpšanas apkarošanai lēmumu par izmeklēšanas uzsākšanu;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza divus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots ES tiesību pamatprincipa – subsidiaritātes principa – pārkāpums.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots *ne bis in idem* principa pārkāpums.

Prasība, kas celta 2017. gada 27. jūnijā – Deza/Komisija

(Lieta T-400/17)

(2017/C 293/46)

Tiesvedības valoda – čehu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Deza, a.s. (Valašské Meziříčí, Čehijas Republika) (pārstāvis – P. Dejl, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- daļēji atcelt 2017. gada 4. maija Komisijas Regulu (ES) Nr. 2017/776, ar kuru groza Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 16. decembra Regulu (EK) Nr. 1272/2008 (“CLP regula”), ciktāl ar to tiek klasificēta un marķēta viela “antrahinons”, Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1272/2008 VI pielikuma 3. daļas 3. tabulā iekļaujot šādu ierakstu: Indeksa numurs: 606-151-00-4; Starptautiskā ķīmiskā identifikācija: antrahinons; EK Nr. 201-549-0; CAS Nr. 84-65-1; Bīstamības klases un kategorijas kods: Carc. IB; Bīstamības apzīmējuma kods: H350; Piktogramma, signālvārda kods: GHS08 Dgr; Bīstamības apzīmējuma kods: H350;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza divus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka vielas “antrahinons” klasifikācija un marķēšana, iekļaujot to kā 1B kategorijas kancerogēno vielu saskaņā ar CLP Regulas I pielikuma 3. daļas 3. tabulu, esot prettiesiska un acīmredzami nepareiza.
 - Šī klasifikācija un marķēšana neesot balstīta uz pietiekamiem pierādījumiem, kas gūti ticamos un pieņemamos pētījumos, kuri parāda cēlonisko sakaru starp antrahinonu kā vielu un paaugstināto audzēju sastopamību izmēģinājuma dzīvniekiem CLP Regulas I pielikuma 3. daļas 3.6.1. un 3.6.2. punkta nozīmē.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots prasītājas tiesību un Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijā un Eiropas Savienības Pamattiesību hartā noteikto principu pārkāpums.
 - Prettiesiski un acīmredzami nepareizi klasificējot un marķējot attiecīgo vielu “antrahinons” kā 1B kategorijas kancerogēno vielu atbilstoši CLP Regulas I pielikuma 3. daļas 3. tabulai, jo īpaši esot tikušas pārkāptas prasītājas tiesības netraucēti lietot savu īpašumu un tiesiskās noteiktības princips.

Prasība, kas celta 2017. gada 6. jūlijā – Leino-Sandberg/Parlaments

(Lieta T-421/17)

(2017/C 293/47)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Päävi Leino-Sandberg (Helsinki, Somija) (pārstāvji – O. Brouwer un S. Schubert, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Parlaments

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Parlamenta 2017. gada 3. aprīļa lēmumu, ar ko prasītājai tika atteikta piekļuve tā 2015. gada 8. jūlija lēmumam, kurš pieņemts, atbildot uz trešās personas atkārtoto pieteikumu saskaņā ar Regulu Nr. 1049/2001;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ir pieļauta kļūda tiesību piemērošanā, acīmredzama kļūda novērtējumā un pamatojuma nenorādīšana, piemērojot Pārskatāmības regulas 4. panta 2. punkta otrajā ievilkumā ietvertu izņēmumu saistībā ar tiesvedības aizsardzību.
 - Tiek apgalvots, ka pieprasītais dokuments esot galīgais administratīvais dokuments, uz kuru neattiecas konfidencialitātes vai kāds cits neizpaušanas izņēmums. Turklāt pat gadījumā, ja šāds izņēmums šajā lietā būtu piemērojams, tiek apgalvots, ka atbildētājs esot to nepareizi interpretējis vai piemērojis, jo nav norādījis, kā pieprasītā dokumenta izpaušana varētu kaitēt tiesvedības aizsardzībai.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka ir pieļauta kļūda tiesību piemērošanā, acīmredzama kļūda novērtējumā un pamatojuma nenorādīšana, piemērojot sevišķi svarīgu sabiedrības interešu kritēriju atbilstoši Pārskatāmības regulas 4. panta 2. punkta otrajam ievilkumam.
3. Ar trešo pamatu tiek pakārtoti apgalvots, ka ir pieļauta kļūda tiesību piemērošanā, acīmredzama kļūda novērtējumā un pamatojuma nenorādīšana, piemērojot Pārskatāmības regulas 4. panta 6. punktu.

Prasība, kas celta 2017. gada 10. jūlijā – UF/EPSO

(Lieta T-422/17)

(2017/C 293/48)

Tiesvedības valoda – lietuviešu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: UF (pārstāvis – L. Gudaitė, advokāte)

Atbildētājs: Eiropas Personāla atlases birojs (EPSO)

Prasītāja prasījumi:

- atcelt atbildētāja 2017. gada 4. aprīļa lēmumu izslēgt prasītāju no lietuviešu valodas juristu lingvistu konkursa EPSO/AD/335/16;

- noteikt atbildētājam pienākumu atļaut prasītājam izlabot acīmredzamu kļūdu, izmainot poļu valodas zināšanu līmeni no B1 līmeņa uz C1 līmeni;
- atjaunot prasītāja dalību lietuviešu valodas juristu lingvistu konkursā.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza divus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka atbildētājs nav ievērojis prasītāja tiesisko paļāvību un ir maldinājis prasītāju, apstiprinot, ka prasītāja pieteikums dalībai konkursā atbilst visām prasībām.
 - Prasītājs norāda, ka atbildētājs 2017. gada 9. janvārī, apstiprinādams, ka viņa pieteikums atbilst visām konkursa prasībām un atļaudams tam piedalīties datorizētajos testos, ir viņu maldinājis un nav sniedzis iespēju izlabot acīmredzamu pārrakstīšanās kļūdu saistībā ar poļu valodas zināšanu līmeni, kuras dēļ viņš vēlāk tika izslēgts no konkursa.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka atbildētājs ir pārkāpis prasītāja tiesības un nav ievērojis viņa tiesisko paļāvību, viņu izslēgdams no konkursa lietuviešu valodas juristu lingvistu pienākumu pildīšanai.
 - Prasītājs apgalvo, ka atbildētājs 2017. gada 4. aprīļa lēmumā, ņemdams vērā pieteikumā norādīto poļu valodas zināšanu līmeni, viņu ir nepamatoti izslēdzis no konkursa, jo atbildētājam ir zināms prasītāja patiesais poļu valodas zināšanu līmenis, pamatojoties uz cita konkursa (EPSO/AD/328/16) pieteikumā ietverto informāciju un rezultātiem. Prasītājs norāda, ka saskaņā ar Vispārējās tiesas judikatūru atlases komisija ir atbildīga par katra kandidāta iesniegto diplomu vai profesionālās kompetences atbilstošu novērtēšanu, savukārt tās lēmums izslēgt kandidātu no konkursa ir uzskatāms par personai nelabvēlīgu aktu, kā noteikts Civildienesta noteikumu 91. panta 1. punktā.

Prasība, kas celta 2017. gada 14. jūlijā – *António Conde & Companhia*/Komisija

(Lieta T-443/17)

(2017/C 293/49)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *António Conde & Companhia, SA (Gafanha de Nazaré, Portugāle)* (pārstāvji – *J. García-Gallardo Gil-Fournier*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Komisijas lēmumu par atteikumu pārsūtīt Ziemeļaustrumu Atlantijas zvejniecības komisijas sekretariātam Portugālē licencēto kuģu *SANTA ISABEL* un *CALVÃO* nosaukumus, tādējādi no 2017. gada 1. jūlija liedzot tiem iespēju darboties Ziemeļaustrumu Atlantijas zvejas zonās, lai zvejotu sarkanās zivis un garneles, un tādējādi ar šo lēmumu pārkāpjot Regulas Nr. 1236/2010 ⁽¹⁾ 5. panta 1. punktu;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza vienu pamatu, ar kuru tiek apgalvots, ka atbildētājs esot rīkojusies, pārkāpjot Regulas Nr. 1236/2010 5. panta 1. punktu, iejaucoties Portugāles izstrādātā kuģu saraksta tapšanā vai tā izziņošanā, lai to nosūtītu Ziemeļaustrumu Atlantijas zvejniecības komisijas sekretāram. Atbildētājai neesot tiesību sniegt savus apsvērumus, grozīt, sniegt rekomendācijas par to, pieņemt, noraidīt, izstrādāt vai izdarīt spiedienu uz dalībvalstīm šo sarakstu sakarā.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 15. decembra Regula (ES) Nr. 1236/2010 par kontroles un noteikumu izpildes shēmu, kura piemērojama apgabalā, uz ko attiecas Konvencija par turpmāko daudzpusējo sadarbību Ziemeļaustrumu Atlantijas zvejniecībā, un ar kuru atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 2791/199 (OV 2010 L 348, p. 17.lpp.).

Vispārējās tiesas 2017. gada 17. jūlija rīkojums – *Aston Martin Lagonda/EUIPO* (Automašīnas priekšā novietota radiatora režģa attēls)

(Lieta T-86/15) ⁽¹⁾

(2017/C 293/50)

Tiesvedības valoda – angļu

Pirmās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 138, 27.4.2015.

Vispārējās tiesas 2017. gada 17. jūlija rīkojums – *Aston Martin Lagonda/EUIPO* (Automašīnas priekšā novietota radiatora režģa attēls)

(Lieta T-88/15) ⁽¹⁾

(2017/C 293/51)

Tiesvedības valoda – angļu

Pirmās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 138, 27.4.2015.

Vispārējās tiesas 2017. gada 17. jūlija rīkojums – *DQ u.c./Parlaments*

(Lieta T-38/17) ⁽¹⁾

(2017/C 293/52)

Tiesvedības valoda – franču

Pirmās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 104, 3.4.2017.

Vispārējās tiesas 2017. gada 20. jūlija rīkojums – GY/Komisija**(Lieta T-203/17) ⁽¹⁾**

(2017/C 293/53)

Tiesvedības valoda – franču

Septītās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 195, 19.6.2017.

ISSN 1977-0952 (elektroniskais izdevums)
ISSN 1725-5201 (papīra izdevums)

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburģa
LUKSEMBURGA

LV